

14-00000

[The page contains extremely faint, illegible markings that appear to be bleed-through from the reverse side.]

[The page contains dense handwritten Persian script, which is mostly illegible due to extreme fading and significant ink bleed-through from the reverse side. The text appears to be organized into several horizontal lines across the page.]

[illegible]

تاریخ: ۱۳۰۲/۱۰/۱۵

... ۱۸۸۸ ...

میکنند و به این ترتیب در یک روز می‌تواند تا بیست و پنج بار از آب بنوشد.

الحمد لله الذي جعلنا من عباده الصالحين

بسم الله الرحمن الرحيم

المجلس الأعلى للدراسات والبحوث

2014-2015-2016-2017-2018-2019-2020-2021-2022-2023-2024-2025-2026-2027-2028-2029-2030-2031-2032-2033-2034-2035-2036-2037-2038-2039-2040-2041-2042-2043-2044-2045-2046-2047-2048-2049-2050-2051-2052-2053-2054-2055-2056-2057-2058-2059-2060-2061-2062-2063-2064-2065-2066-2067-2068-2069-2070-2071-2072-2073-2074-2075-2076-2077-2078-2079-2080-2081-2082-2083-2084-2085-2086-2087-2088-2089-2090-2091-2092-2093-2094-2095-2096-2097-2098-2099-2100-2101-2102-2103-2104-2105-2106-2107-2108-2109-2110-2111-2112-2113-2114-2115-2116-2117-2118-2119-2120-2121-2122-2123-2124-2125-2126-2127-2128-2129-2130-2131-2132-2133-2134-2135-2136-2137-2138-2139-2140-2141-2142-2143-2144-2145-2146-2147-2148-2149-2150-2151-2152-2153-2154-2155-2156-2157-2158-2159-2160-2161-2162-2163-2164-2165-2166-2167-2168-2169-2170-2171-2172-2173-2174-2175-2176-2177-2178-2179-2180-2181-2182-2183-2184-2185-2186-2187-2188-2189-2190-2191-2192-2193-2194-2195-2196-2197-2198-2199-2200-2201-2202-2203-2204-2205-2206-2207-2208-2209-2210-2211-2212-2213-2214-2215-2216-2217-2218-2219-2220-2221-2222-2223-2224-2225-2226-2227-2228-2229-2230-2231-2232-2233-2234-2235-2236-2237-2238-2239-2240-2241-2242-2243-2244-2245-2246-2247-2248-2249-2250-2251-2252-2253-2254-2255-2256-2257-2258-2259-2260-2261-2262-2263-2264-2265-2266-2267-2268-2269-2270-2271-2272-2273-2274-2275-2276-2277-2278-2279-2280-2281-2282-2283-2284-2285-2286-2287-2288-2289-2290-2291-2292-2293-2294-2295-2296-2297-2298-2299-2300-2301-2302-2303-2304-2305-2306-2307-2308-2309-2310-2311-2312-2313-2314-2315-2316-2317-2318-2319-2320-2321-2322-2323-2324-2325-2326-2327-2328-2329-2330-2331-2332-2333-2334-2335-2336-2337-2338-2339-2340-2341-2342-2343-2344-2345-2346-2347-2348-2349-2350-2351-2352-2353-2354-2355-2356-2357-2358-2359-2360-2361-2362-2363-2364-2365-2366-2367-2368-2369-2370-2371-2372-2373-2374-2375-2376-2377-2378-2379-2380-2381-2382-2383-2384-2385-2386-2387-2388-2389-2390-2391-2392-2393-2394-2395-2396-2397-2398-2399-2400-2401-2402-2403-2404-2405-2406-2407-2408-2409-2410-2411-2412-2413-2414-2415-2416-2417-2418-2419-2420-2421-2422-2423-2424-2425-2426-2427-2428-2429-2430-2431-2432-2433-2434-2435-2436-2437-2438-2439-2440-2441-2442-2443-2444-2445-2446-2447-2448-2449-2450-2451-2452-2453-2454-2455-2456-2457-2458-2459-2460-2461-2462-2463-2464-2465-2466-2467-2468-2469-2470-2471-2472-2473-2474-2475-2476-2477-2478-2479-2480-2481-2482-2483-2484-2485-2486-2487-2488-2489-2490-2491-2492-2493-2494-2495-2496-2497-2498-2499-2500-2501-2502-2503-2504-2505-2506-2507-2508-2509-2510-2511-2512-2513-2514-2515-2516-2517-2518-2519-2520-2521-2522-2523-2524-2525-2526-2527-2528-2529-2530-2531-2532-2533-2534-2535-2536-2537-2538-2539-2540-2541-2542-2543-2544-2545-2546-2547-2548-2549-2550-2551-2552-2553-2554-2555-2556-2557-2558-2559-2560-2561-2562-2563-2564-2565-2566-2567-2568-2569-2570-2571-2572-2573-2574-2575-2576-2577-2578-2579-2580-2581-2582-2583-2584-2585-2586-2587-2588-2589-2590-2591-2592-2593-2594-2595-2596-2597-2598-2599-2600-2601-2602-2603-2604-2605-2606-2607-2608-2609-2610-2611-2612-2613-2614-2615-2616-2617-2618-2619-2620-2621-2622-2623-2624-2625-2626-2627-2628-2629-2630-2631-2632-2633-2634-2635-2636-2637-2638-2639-2640-2641-2642-2643-2644-2645-2646-2647-2648-2649-2650-2651-2652-2653-2654-2655-2656-2657-2658-2659-2660-2661-2662-2663-2664-2665-2666-2667-2668-2669-2670-2671-2672-2673-2674-2675-2676-2677-2678-2679-2680-2681-2682-2683-2684-2685-2686-2687-2688-2689-2690-2691-2692-2693-2694-2695-2696-2697-2698-2699-2700-2701-2702-2703-2704-2705-2706-2707-2708-2709-2710-2711-2712-2713-2714-2715-2716-2717-2718-2719-2720-2721-2722-2723-2724-2725-2726-2727-2728-2729-2730-2731-2732-2733-2734-2735-2736-2737-2738-2739-2740-2741-2742-2743-2744-2745-2746-2747-2748-2749-2750-2751-2752-2753-2754-2755-2756-2757-2758-2759-2760-2761-2762-2763-2764-2765-2766-2767-2768-2769-2770-2771-2772-2773-2774-2775-2776-2777-2778-2779-2780-2781-2782-2783-2784-2785-2786-2787-2788-2789-2790-2791-2792-2793-2794-2795-2796-2797-2798-2799-2800-2801-2802-2803-2804-2805-2806-2807-2808-2809-2810-2811-2812-2813-2814-2815-2816-2817-2818-2819-2820-2821-2822-2823-2824-2825-2826-2827-2828-2829-2830-2831-2832

[illegible]

والله اعلم بالصواب

مجلس شورای اسلامی

[Faint, illegible handwritten text]

[Faint, illegible handwritten notes]

... ..

مجلس الشورى

... ..

[illegible]

... ..

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

[illegible]

[illegible]

11/11/19

10

124

[illegible]

[illegible]

[illegible]

شوق عشق است از آن سر تیر نیره آن مجلی شد جلال اهل
ناری این ایست درین مرتبه شوق لو گشت از اول شوق و طالب
بغیر و غلام خرد که مرتبه جلال با آن وجود است و عالم کبر
خاتم و عوالم بر آن در حدی که احاطه و منتهی از آن عالم
عزیز و در عالم عرفان باشد و ایشان بی که از آن مسامحه
نور که در آن درید این گفت بخدا و وجود حجاب و وجود
بحر عشق و شوق که در آن محسوس است و جلال آخر خدا
باشد و در شناخت که شوق است و نوری اقامه عالم خود
کرد هر چه در میان آن کوه و سر کشی و این بیت بر در صورت
ظاهر شد و این حجاب کلی گشت چنانچه در هر دو عالم انوار
عزیز و عالم عرفان و سر تیر ناری بسبب سر کشی
شوق است که در این سر تیر ناری سر کشی است که نور آن در هر دو عالم
نمایان شد و این سر تیر ناری است که کعبه و آن سر تیر ناری
است که در این سر تیر ناری است که کعبه و آن سر تیر ناری
و در حجاب و وجود و این سر تیر ناری است که کعبه و آن سر تیر ناری
که سر تیر ناری است که کعبه و آن سر تیر ناری است که کعبه و آن سر تیر ناری
شوق است که در این سر تیر ناری است که کعبه و آن سر تیر ناری
و در حجاب و وجود و این سر تیر ناری است که کعبه و آن سر تیر ناری
که سر تیر ناری است که کعبه و آن سر تیر ناری است که کعبه و آن سر تیر ناری

[illegible]

[illegible]

[illegible]

نفسه را در غایت سستی نقطه هستی را از آن خورگ روانید. دو خوشه بود
مبارک و خورگ را در بعضی دانه و طالع را که از غلایا سبزه است سستی
و در بعضی نقطه سستی لطیف است که از خوردن آن سبزه و در بعضی دانه و طالع
و در بعضی دانه سبزه و در بعضی دانه سبزه و در بعضی دانه سبزه و در بعضی دانه سبزه
غیر از در بعضی دانه سبزه و در بعضی دانه سبزه و در بعضی دانه سبزه و در بعضی دانه سبزه
موسیقی است و در بعضی دانه سبزه و در بعضی دانه سبزه و در بعضی دانه سبزه و در بعضی دانه سبزه
دارد و است همان سبزه و در بعضی دانه سبزه و در بعضی دانه سبزه و در بعضی دانه سبزه
کاسته و بعضی دانه سبزه و در بعضی دانه سبزه و در بعضی دانه سبزه و در بعضی دانه سبزه
نقش را در بعضی دانه سبزه و در بعضی دانه سبزه و در بعضی دانه سبزه و در بعضی دانه سبزه
بدان که از بعضی دانه سبزه و در بعضی دانه سبزه و در بعضی دانه سبزه و در بعضی دانه سبزه
نقش را در بعضی دانه سبزه و در بعضی دانه سبزه و در بعضی دانه سبزه و در بعضی دانه سبزه
بروان سبزه و در بعضی دانه سبزه و در بعضی دانه سبزه و در بعضی دانه سبزه و در بعضی دانه سبزه
سبزه و در بعضی دانه سبزه و در بعضی دانه سبزه و در بعضی دانه سبزه و در بعضی دانه سبزه
حقیقی و در بعضی دانه سبزه و در بعضی دانه سبزه و در بعضی دانه سبزه و در بعضی دانه سبزه
یا سبزه و در بعضی دانه سبزه و در بعضی دانه سبزه و در بعضی دانه سبزه و در بعضی دانه سبزه
چنانچه در بعضی دانه سبزه و در بعضی دانه سبزه و در بعضی دانه سبزه و در بعضی دانه سبزه
سبزه و در بعضی دانه سبزه و در بعضی دانه سبزه و در بعضی دانه سبزه و در بعضی دانه سبزه
نقش را در بعضی دانه سبزه و در بعضی دانه سبزه و در بعضی دانه سبزه و در بعضی دانه سبزه
نقش را در بعضی دانه سبزه و در بعضی دانه سبزه و در بعضی دانه سبزه و در بعضی دانه سبزه

گسترش یا اعتبار صورت را اندک تفاوت نماید اگر میان نقطه و نقطه تفاوت
 بسیار است و تفاوت آنرا نقطه یا جبر تعداد ندارد اصل آن نقطه است و بدین ترتیب
 و نیز در این شناخته شده و بسیار آن در بار تقابل است چه باید چون باید
 نیز به این صورت گرفت و حکم که تفاوت شد و احکام اجساد و این
 هر دو با اختلاف من تراب ثم من ثم من من غایت ثم من حکم طر
 این در هر دو است یعنی چون نقطه کشش احکام اجساد بدان جهت
 شد بعد از آنکه از خطا است نقطه را صورت و این اگر است و
 است ایام بدین صورت افزاست یعنی دیگر فکما شد یعنی شش بر من است
 چند که صورت خطا است اگر است و مقصود همان کرد در شش بر آن
 معنی دیگر و این صورت طبعی دیگر است و مقصود که و این و این است
 خطای صورت و این در من است تا یام تمام ساختن ثم است موی علی العرو
 الزام است یعنی عام عام علی و این در شش بر آن و این و این و این
 شد یعنی در شش بر آن و این در شش بر آن و این در شش بر آن و این
 تمام است که بدین نامی که در شش بر آن و این در شش بر آن و این
 ساختن معنی است که در شش بر آن و این در شش بر آن و این
 کرد و این و این و این و این و این و این و این و این و این و این
 است و صورت خواهد گرفت از نقطه و این و این و این و این و این
 اول و این و این و این و این و این و این و این و این و این و این
 باین خواهیم کرد میباید و این و این و این و این و این و این و این

آنکه از پیش و بعد از اصل نقل کرده و تحریف طبعیت یافته و حاصل
 حاصل شده است. آنکه تفصیل کرده و خواهد شد. صحت یا باطل و در بعضی
 و در بعضی و تمام استعدادهای آن ترالات از آنجا عرض شد و همچنان احوال از
 او که استعدادهای و تفصیل و تمام استعدادهای ترالات از آنجا
 گرفته و در بعضی و تفصیل و تمام استعدادهای ترالات از آنجا
 این که حقیقت کرده و استعدادهای ترالات از آنجا
 اخذ کرده و استعدادهای ترالات از آنجا
 احصاء و یاد می آید و آنکه از پیش و بعد از اصل نقل کرده و
 که انسان است و آنکه تفصیل کرده و خواهد شد. صحت یا باطل و در بعضی
 به اصل بعد از تفصیل و تمام استعدادهای ترالات از آنجا
 به وجه تفصیل و تمام استعدادهای ترالات از آنجا
 ترالات و تفصیل و تمام استعدادهای ترالات از آنجا
 آنکه تفصیل کرده و خواهد شد. صحت یا باطل و در بعضی
 ترالات و تفصیل و تمام استعدادهای ترالات از آنجا
 تفصیل و تمام استعدادهای ترالات از آنجا
 اول و در بعضی و تفصیل و تمام استعدادهای ترالات از آنجا
 بعد از تفصیل و تمام استعدادهای ترالات از آنجا
 است و علامت به میان است و در بعضی و تفصیل و تمام استعدادهای ترالات از آنجا

[illegible]

100

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

از این کتاب حاصل شد
فهم به خود

4

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[Illegible handwritten notes]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

و در ظاهره معلوم بخوبی اشارت گرفته زیرا که آنچه شده است از صورت
و در معانیم نمیشود و لهذا اکثر جان نمی شناسند و غیر از معرفت
حق نمی دانند و لهذا عمل ایشان را در سزاوارست می کنند و می گویند
ایشان سزاوارست و نیز بر خود انسانی بخوبی و جویب و از بیان گرفته است
بشبهه طرف دیگر واجب و بنسب طریقه ظهور مکی چون نظری
بمثال خود که در حد از دید خود را ندیدند و وقت من عرف
نفسه فقد عرف الله معلوم کنند صراط العبد فانی و الطریق باقی ایام
شعور یعنی سالت نظر کرد و بعد از که اصل حقیقت و معنی سرکار احببت
است خدا را بدید و خود را ندید و خود را میان رفت من عرف
نفسه فقد عرف الله معلوم کرد زیرا که فی الحقیقه هر دو یک است
خدا العبد فانی و الحق باقی بودی نمود چون همه چیز بود انسان
شود چون انسان نبود و حق شود شامل شمول ذات اوست یعنی
عیان معنویت اوست و شمول شامل نور و کثرت احدیت زود شود
و خدایت و خلقت کرد و در حق و حق تعالی و اعتبار از عالم حیوان
و نبات و جان و غیره و در حق تعالی و در شود انسان شود
و اگر انسان مقصود باشد و همه قیادات صور انسان اند که مقصود
میسر عالم و چون انسان روز و قیادت و اعتبار از دور شود و حق
شیر انسان شامل شمول ذات و اعتبار از سابع حق است و معنی
ایشان صانع انسان است که حق درین مرتبه عین عیان شده است

جرك نزل و نزل ادر بهم واحد يكما اصل و اگر است و در نعل
از اكر منصف و از سوكن و از نعل و از نعل و از نعل و از نعل
آنها نعل و در نعل و از نعل و از نعل و از نعل و از نعل
از نعل و از نعل و از نعل و از نعل و از نعل و از نعل
خلفه كز اين اجزاء و اجزاء از نعل و از نعل و از نعل
نعل الوجوه و منقطع از نعل و از نعل و از نعل
غيب الغيوب و از نعل و از نعل و از نعل
سراج اسماء و از نعل و از نعل و از نعل
جسده اسماء و از نعل و از نعل و از نعل
اسماء اسماء و از نعل و از نعل و از نعل
نبار از نعل و از نعل و از نعل و از نعل
نعل و از نعل و از نعل و از نعل و از نعل
اسماء اسماء و از نعل و از نعل و از نعل
منقطع غيب و از نعل و از نعل و از نعل
از نعل و از نعل و از نعل و از نعل و از نعل
نعل و از نعل و از نعل و از نعل و از نعل
اسماء غائب اسماء و از نعل و از نعل و از نعل
منقطع غيب و از نعل و از نعل و از نعل
نعل و از نعل و از نعل و از نعل و از نعل
نعل و از نعل و از نعل و از نعل و از نعل

[illegible][illegible]

اول آن که در این سوره نوشته شده هر کس که این سوره را بخواند
 تا بر آن که در این سوره نوشته شده تا بر آن که در این سوره نوشته شده
 است و در آن آخر قیامت هر کس که این سوره را بخواند
 از آن با بر طاعت و در عبادت و در عبادت و در عبادت و در عبادت
 نوشته شده اینها تا آنکه در این سوره نوشته شده
 حکیم تعالی بخیر و نیکو و در این سوره نوشته شده
 معلوم دارد و بعد از آن هر کس که این سوره را بخواند
 بنور علم و دانش برساند و در این سوره نوشته شده
 دارد و بعد از آن هر کس که این سوره را بخواند
 در این سوره نوشته شده و در این سوره نوشته شده
 است و بعد از آن هر کس که این سوره را بخواند
 کلام دارد و در این سوره نوشته شده
 در این سوره نوشته شده و در این سوره نوشته شده
 مذکور تعالی بهر که در این سوره نوشته شده
 ثابت شده و در این سوره نوشته شده
 حقیقت حقیقه و در این سوره نوشته شده
 و در این سوره نوشته شده و در این سوره نوشته شده
 و در این سوره نوشته شده و در این سوره نوشته شده
 و در این سوره نوشته شده و در این سوره نوشته شده

۱۰۰
 ۱۰۱

نام و سنگ و فلز و لباس و اشیای دیگر جنسیت نباشند و چون یکی از
و این خلق آدم علی صورت همه غیر احوال یافت و بداند که اینها همه
احد است که آنست که ساخته بود تمامی در انسان متبدل و بدید جدا جدا
است و این مستور بود چون ظهور شد معلوم گشت که اینها همه و اینها همه
شدند از جهت انسانها همان ترتیب ایشان و اشارت سر بر این می نمود
که در مثال نباشند و بعد از حقیقت انسان در یافتن سر و عاریت کردن از
سر نیست و ممکن است از اینست که سر و از موی تا احوال انسان است که
هر قدر تا می می دهد و دارد انسان اصل حقیقت است که هرگز نباشد و نیست
تا اگر رفته الشیخ و بعد بنفست باشد و رایتی بر روی سوی احد
روی نماید و در آن یکجور و تسبیح دارد و احدیت و بعد نسبت او است
هنگامی که گفتند که متکثرند احدیت تا در برین ظاهر است مستور گشت
تعبیر و بجای نشان خدا داد از الیه طلب کرد بخیر هم در الطلقات
الی الترتیب هر گشت شعور او وجود اگر وجود نفسانی الیه الیه فیض
الروح علی صورت الاستعداد قبول کرده و بعد علی صورت متکثر گشت و چون
از اینها دور و دور آیند بخیر هم من الیه الطلقات بجای گذر هم
باحدیث و بایر هیچ تفاوت و تفاوت را در سینه نباشد ظهور و ظهور
یک صورت است و این جنسیت آنها را الیه الیه تقرب الیه و ستر گشت و
هر که احدیت بود از مراتب تا لایحه که نور ساخته بعد از نفس که در
اینها و اینها با این هم جنسیت میان اینها احدیت و رایت تر است

[illegible]

[illegible]

[illegible]

و تاملت عواید و هر شوی آخر در می شود و غشاید و اجازت عیادت شایسته
چون آنکه خرافه و خود را متعالم که خود چیست و او فعال و آزادان کیست
و آنکه است و بر بنده حق فاعلی بنده را رسد یعنی حق صورت است و آن فعال
و آنکه می کند پس دولت الهی شود لم یکن معه شیئی مگر است و محلی ظهور
که اگر شیء است و غیر اعتباری است به احوال بقدر غیر نیست بلکه همان است
که ظاهر شده است و در آن موهبه عبارت است از عواید بنده و در ظاهر
باقی عواید غیر اعتباری است حقیقت روح ندارد بداند که الله است
و با او هیچ چیز نیست مگر تعالی ظهور عبارت است از غیر اعتباری و
را که در آن عواید بنده است از روی صفات است از این که ذات
و احد است لم یکن معه شیئی مگر از روی صفات است از این که واسطه کمالی
اند و از این که ظاهرند و ظهور دارند تا آخر هر اسم در ظهور عواید
گرفت و ذات شهابیه خواهد ماند همچون بنده که قابل ظهور دارد
و شجران ظاهر میشود و در ظهور بنده است هر شجر از بنده
میشود و ذات واحد است که در ذات که مظاهر اند بسیارند
همان بنده است ذات الهی است و تعالی ظاهر میشود و عواید است
یکی باشند اگر چه متعالی ظاهرند و در مقدار است و در وجود تعالی کامل
چون قیاس اگر الله احد باشد الفین گویند یعنی در هر آنکه که بجای و منه هر
بهاشیه یکی باشند که احد است اما در تعالی که بجای اند تفاوت است
مقدار است و در وجود تعالی و مظاهر که در احاطه است و در تعالی

ظاهر بشیر و جمال کمال خود را بپندد و که بدو مبارک است احسن الخلقین
خارجی که تفصیل انسان خواستم قلم بجا آوردم بر کتاب انسان حقیقی
است که انانیت و لادانیت و زریا جبر از لایزال تا ابد الابد ظهور آن
را ملاحظه است و اینجا از آن صورت گرفته و ملاحظه گرفت عربی و فارسی
و در عالم ظاهر هر که از کتاب است یعنی حرف از ادب یعنی که آن
است عالم است و نشان بر هر حرف و کلمه که از آن که با الایجاب
است و در هر دو بیان خفیه روح یعنی با هر روح که در وجود
دارد و هر چیز است و تجلی او در جلوه خاص یکی جلوه سکر و روان
تجلی حال است و دیگر بر امور بی مانند و آن تجلی جلال است در هر
مرتبه یکی ظاهر است و دیگر باطن یعنی تجلی روح در جلوه خاص
یکی تجلی صیقل که تجلی حال است که حسن و باو است کسان و دیگر صورت
که تجلی جلال است که موجب خلایق مذکور است و در هر سه حال جلال
باطن و معشوق و العکس روح لطیف است در تبار و نونه است و در
حسنی است و در باطن جوهر است و در ظاهر است و در باطن معده
موجودات است تمامی بخود و فیض او و باطن او و فیض او و در هر
عالم و خاص را در حضرت روح غیوم و در هر سه است اگر در نظر افتد
در ظاهر و باطن است و فیض او و در باطن او و فیض او و در هر
که مرتبه وجود است لطیف است در تبار و نونه است و در
است از آن جهت سبب ناز و نیت و ناز و نیت است و در هر

20

و باین واسطه بنده ای سنی است سر تاب و زنا که مظهر حال است
 و آنچه در سر که اخذ است مستور بود در آن ظاهر شده است و چون
 در سنی گفته بر آن که در مرتبه محسوسیت است حی با و نظاره میکند
 و مقرر است که اصل آن با قیاس نمیدونندگان مرتبه آن است نام موجود آن
 که از آنند از وظایف میزند موجود فیض او لباس و صورت گرفته و در
 خود ملبوس گشته در حضرت روح که مرتبه وجود است و او را
 را عود و حضور از مرتبه مساوی در مرتبه اصلا غیر نیست
 اگر در نظر خصوص و عموم یک خط از نظر است کشف عطا را باقی
 غیر دور کرده خواه در مرتبه ارواح میزند خواه در مرتبه اجساد
 و در یک است روح ملا و ارواح که در پیش پرست هر یکی با استعداد خود
 وجود را یافتند که در دنیای خود میهند در آن عالم عالمات
 با وجود است در درجه یکی برین نیست از عرش تا فرج و در یکی
 و بعد است بهر درستی خود را از است عرش و کسوف و قیام و قیام
 و اولاد و ایام و الا که در هر دو عالم بدلت و اجساد و ارواح
 کشف و لطیف هر چه بی و از نور و خیال کی متعین و لاتعین مملو
 از یک روح است و ممکن است و امکان انسان حقیقت حسن گالی با فراس
 و ملا و ملا و در دست در این جهان حیوانی و مظهر انعام است وجود
 شده است مگر این غیر مباد که خلقت است و در هر چه در یافت و با
 ازین در یافت و در دیگر نیست بهیچ وجه که مرتبه وجود است و یک عالم

این است ظاهر

و همچنین روح الارواح که عبارت است از حقیقت اشیا که کثرت می یابد
از روح انفسه ای است اما لا تعدد ندارد و هر یک روح است که در وجود
آنها روحانی است و روح ظاهر می شود از آنها و در وجود آنها روحانی
است و در هر یک از آنها روح الارواح بود و در ظاهر می شود و این روح
در ظاهر می شود از مکان که عالم اجساد است تا مکان که لا تعین است بلکه
وجود است که وجودی است و از عرض تا عرض که در سبب است و روح
نفسه ای است که در آن است و در هر یک از روح و ظاهر افلاک و اجرام
و المکان می تواند باشد که با دانه و نباتات و حیوانات و اجساد که
کثیر است و در روح که لطیف تر از هر چیزی است که محسوس است و هر چه در آن
که غیر محسوس است همچو روح و هر چه در او است و در میان آن
از این سه وجه و در هر چه در آن با کلی این روح است و در آن
و در میان این سه وجهی شد و که آن روح در انسان حقیقت سه گانه است
جسمانی و مادی و در انسان است و در هر چه در آن و در هر چه در آن
وجود ندارد است و در هر چه در آن که در هر چه در آن است که در هر چه در آن
است و در هر چه در آن یافت و یافت انسان که در یافت و یافت و در هر چه در آن
انسان نیست زیرا که انسان سر و جسمی است و این در هر چه در آن
بود نامی در انسان احوال آن انسان است و در هر چه در آن
یعنی انسان را معانی حسن سری صفت که در هر چه در آن و در هر چه در آن
انسان است و در هر چه در آن و در هر چه در آن و در هر چه در آن

عین بطنی شد چنانکه از آن روحی که مرتبه احدی است اسب صورت آدم گرفت
 و چون خود اختیار داشت انسان بقیان الرب نسبت باصلی که مرتبه است
 غیر بطنی و صفت از آن بقیان صورت به اسب نامی مراد تنزلات از آن
 صورت گرفت چنانکه از احدیت در ظاهر را که در پس چنانچه احدیت
 عین است این هم عین ذات باشد غیر بطنی که علم کلان معارف انسان
 حاصل کرد و در تسلیم خود در بقیان انسان میان فرمودان الله تعالی بنطق
 طسان الفیض یعنی علم کل عالم که نمای مراد تنزلات انداز انسان حاصل
 کرد و علم کل است به پا و کرد و در لباس آن حاصل کرد و در بقیان آن فرمود
 ان الله بنطق طسان الفیض بملکة انسان اجمال کل عالم اسب فقیر آنرا
 که بنویسد محتاج بدان حور باشد که او را وجود ندارد و در بقیان و در
 در صفات ذات او عین ذات عین اسب و صفات او عین صفات او
 گفتند از آن فقره خواند هر ذاتی ذات او اسب هر صفتی صفات او
 بطبیعت وجود تغییر یافت یک رنگ رنگ گشت یعنی هر ذاتی ذات
 حق و هر صفتی صفت حق اسب بطبیعت وجود تغییر کرده شد یک رنگ
 باطراد و مع که مرتبه احدی است که در ظاهر گشت که مرتبه انسان و صفات
 ذات به آن تغییر نکرد اسب و ذات باعتبار کثرت ششون و صفات
 اسب یعنی ذات صفتی الفیض که ذات اسب و ذات بیشتر و باعتبار
 ششون و صفات که مرتبه انسان نماید اسب روح عین ذات اسب
 نسبت روح الاغظم یعنی الفیض که مرتبه و حور عین ذات اسب

و در این است
 که در این روح است

[illegible]

اصلا از خدا و عزت آن ندانند و بداند که من وجود را با کسیر باطن خود
 گردانده و از عقل بشرین که بخاطر حقیقی است در برده و بافتن در
 میانه و کما شکر و بر داشته گردانده تا خود را بشناسد و از آن بجهت
 آدمی حقیق معروض عارف شود که اسباب معرفت حاصل کرد و اینجا
 شیخ مبتدایین خبر است یعنی وجود که در میان او اصل سبب و از
 شده در فایده است همچون من خبیس که سانسینه بند اصل
 ندارد و باید که آن را بر بافت که همچو الکسیر که واروی گنباست ندانند
 و آن وجود را از عقل و عین بشریت که حجاب حقیقی است در برده و باخته
 و کرده بجای خود گذاشته و برداشته گردانده تا آنچه خود است ظاهر
 شود و از آنرا بشناسد و همچون دست دور شود و خود معروض شود
 عارف شود و اسباب و علل معرفت حاصل کرد و همچنین که اصناف
 مانند میان مبتدای و خبر که عارف معروض است بلکه عارف معروض
 شود اصلا عارف مانند ارواح بکمال تجلی بهینه اجناس معین و
 لباس یکی یکی است و از اج یکی یکی که است مجازا هر یکی را علی حده ظاهر
 گردانیده و در ترکیب یافته و صفت دیگر نماید و اگر سه یکی گردانیده
 دیگر را بداند و اگر چهار که صورت چند مزاج دیگر باشد و اگر هر چهار
 حار اجزاء که صورت یک معنی خاص خبر دان معین داند که در حار
 و عام را وی در آن معنی عقل عاجز و فهم قاصر باشد و هم در حال است
 گردیده ارواح بکمال تجلی بهینه و صورت اجناس که ظاهر است

در چشم معروض

[illegible]

و اگر از چهار مرکب شوند و چهار بدن پیدا نمایند سراج دیگر شود
همچون مریات الطین عالم مثال که مرکب است از طباع و اگر چهار جاده
مرکب شوند و یک صورت شود همچون انسان که مرکب است از عناصر
از جو و طباع از بعد که حرارت و برده و رطوبت و یسوست است پس
معنی ظاهر که حقیقت انسان است خیر دو به یک اسود و دلاله کثرت
و عام که مراتب تنزلات است و در این حقیقت انسان که با جمیع مرتز
تنزه است و هرگز احدیت گذشته است مثل عاجز و درم و خیال
در مانده هیچ مرید باونی نیست چنانچه یکی از محدث می رسند
و آن معنی هرگز فهم نشود تا آنکه مرد را زکویه دلداد و حاصل کند و طایفه
اصلی ممتاز نشود و احکام اصل را بطریق سازد و باین غرور او را
حاصل بر شهر است بغیر صفات عشق بالانکار بدلائل درگاه شود

[illegible]

[illegible]

هر گاه که این مراتب باشد محسوب باشد نه از دروغ و غیره و اگر چه از این جهت
 که از دروغ نه از غیره بل از حضور طفل راه مانده و نه از غیره بلکه از
 غیره که در مراتب سلوک که بیاید که هم سلوک نکرده باشد از هم غیره که
 باشد و طفل نیز در این راه باشد و غیره نیز باشد و اما که حال هر چه باشد
 اینجا هر چه باشد و در باب باصل کار است این میان است و ظاهر اینست
 و وجود یکی است همین روح است جسم ندارد و معنی اعتبار است و اصل
 نام دیگر است عقل نه از جدا است و معنی و اینست و اینست و اینست و اینست
 سریت نیک و در باب و باصل کار که عرفانی است اینست و اینست و اینست
 درین عالم است و اینست و اینست و اینست و اینست و اینست و اینست
 غیر نیست و هم همین است اما اعتبار است و دیگر و اینست و اینست و اینست
 اصلا وجود ندارد و دل هم همین است اما نام دیگر یافت عقل هم اینست
 که اعتبار بر کار نام دیگر از روح را در عقلی است که اینست و اینست
 و جلال را در اندراج دارد آن حیاتی است و دیگر تا غیر جلال است و عقل در هر
 اندراج و آن موت است اینست و غیره و اینست و اینست و اینست و اینست
 الموت و الحیوة لیسوا که اینست و اینست و اینست و اینست و اینست و اینست
 حال است جلال در آن صریح و غیره و دیگر و اینست و اینست و اینست و اینست
 اینست و در حق تعالی اندر وجود حسی و اگر چه اینست و اینست و اینست
 و در حق تعالی الموت و الحیوة لیسوا که اینست و اینست و اینست و اینست
 و اینست و اینست و اینست و اینست و اینست و اینست و اینست و اینست

19

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

و سماعی حال ذات کرو و طلوع جمال در آن که بمطالع خود و بهیض و مد
چهارچرخ میگرداند و طاعت نفسی یعنی اسباب است و شمع ساقم
بنا بر مطالع خود این وجود خلاصه و وجود ظاهر که در نسبت خود
از این باهر بود اندر حقیقت الحقائق بدین وجود حقین یافت و ترجیع کامل
نفسی در همین شبیه کشش یعنی ذات حق این وجود است که حقیقت
هم موجود است با باطن آن حقیقت عباد است که ظاهر که دو سبب خود
که با وجود در حق بر و طاعت که اندر حقیقت الحقائق که مرتبه که از است
بود این حقین یافت و در هیچ کار تمام موجود است و همین شد و مبین و مقدر
شود که مرتبه اعیان نابد و حقین موجود را اندکست و این از آن ظاهر
شد از حقیقت یافت که کلام عبارت از حدیث مطلق است صلی الله
علیه و آله و سلم با ختم شد چنانچه آن از کار یاد انجام یافت و در هر حال
وجود باشد بجهت او حقین شد و علم ذات وجود و حقین گفت
با استعداد خود یعنی چنانچه آغاز کار که در صراط صلی الله
یافت و در هر چه یافت و استعداده وجودی است و در وجود
که حقیقت است معنی شد و در آن روی علم و در حدیث با استعداد خود
بجهت گفت که عبارت است از اصل تا با تمام جمیع اشیا چنانچه از ختم کار
که عبارت است از آن تا استعداده کمال است و در ذات بدایت شروع صلی الله
علیه و آله و سلم بود و رسید و ختم او را کمال داشت آن شد و در آن
قوتی که در ذات او می بود و شاید که او غیری و او طاعت و غیره

استخوان

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

از آن نقل کند هر دو در یک جهت و اولیا باشد بجای از جهت دیگر
حسب راجح تصور او بدین گونه در بعضی این جهت است و بعضی
در جهت دیگر نیست که دورا عرض است با جهت دیگر
نقل کند هر دو در جهت اولیا در کفر و ایمان است
باشد بجای او نصب کنند و معافا بخوار نشینند که او است یعنی قطب
عالم از عالم دنیا نقل کند هر دو در جهت اولیا باشد در زیاده و کم
و در جهت دیگر است و در قطبیت ندانند باشد در مرتبه قطبیت
تر سیده باشد یا بودن او اکل اولیا و زیاده و مقام محمود که عبارت است
از مرکز عالم مقام او باشد زیرا که نسبت آن به جهات الاطراف علی السکون
است و انشای استفاضه میکند او حد آن میکند چنانچه نسبت
مرکز به جهات عالم است و بعد از این قطب بحال سیمیه مستقیم
باشد که ایشان را او ناد میگوید و مدار عالم بر ایشان است و از جهت
این مانی ایشان را او ناد میگوید زیرا که با او ناد قیام با رکاه است و هم
منتهی باشد بیک صفت هر یکی حافظ یکی باشد مسکن ایشان
در دنیا باشد و از آنجا تا ایشان باشد آنجا سیر ایشان سدره
المشتاق باشد که مقام جبرئیل است و هم در حال سیمیه مشغول
منتهی باشد که صفت حافظ است و هم در جهت یکی با جهت
کشد و عیار این صفت میکند یکی یکی حافظ یکی یکی از انزال
سیمیه باشند و قیام یکی یکی از انزال سیمیه یکی یکی ایضا باشد و عیار

و کسبی را احتیاج به حفظ نیست زیرا که هر چه محل استوار باشد
 و کسبی را شیوه تدبیر اول است و مسکن ایشان در عالم عام و خاص است و
 ایشان در آنجا است تا سده الهی که در هفت آسمان است
 و مقام جبریل علیه السلام فیض آن هفت تن حلقه پیکر تا ازلی میگرد
 که در فلک قرار است آنرا خضر میگویند طراوت و تازگی وجود عالم
 از ویست او فاضل هر تلویح و تنویر موجود است عالم سفلیست هر چه
 میکند موافق اراده میکند عقل تعالی مبارک است و است یعنی این
 حلقه هفت تن که از قطب عالم استقامت میگرد فیض میکند یک عالم
 که در فلک قرار است که فلک اول و سوار الدنیا است نام او فضل است
 در وجود عالم عنصری تازگی و طراوت از ویست عالم را تری و تلویح
 او می بخشد و لهذا خضر نام او شد هر چه در عالم عنصری تا بر میکند
 اراده می میکند فلک الثانی تجلی اراده است هر چه در
 بار ویست بخاطر بالاکت است عقل تعالی که عقل عاشق است مبارک است
 و آن مونس عالم کون و قیاس است و انتظام عالم از ویست در کار بار او
 کسی را عقل نیست زیرا که موافق اراده الهی میکند تا به شیخ نیست
 تا ما مورد شیعه باشد چنانچه عالم را کسب و خزن سفینه گرد و در صحت
 او بودن پس مشکلی نیست علی مرتضی علیه السلام را مشکلی نیست زیرا که
 او موافق اراده الهی میکند و تصرف الهی بر ویست او مستحق و متجلی فلک
 الثانی است و مطلع با سراسر غایات امور است عاقل بار منزه بران

بیکدیگر عالم غریب و متعجب را هیچ استیلا و تسلطی ندارد و مانند قیام و خیزش
 عالم دیگر است که می آید و بی شناسد مکرها را و لایق است که در عالم غریبی
 افتاد بگذرد که آید و آید و می شناسد که او خضر است و صاحب غفران است
 غفرانی که او را از طریق ربها و اهل او رسیده است و او را از احوال و عیال
 که در میان غفران است بداند که اگر در غفران است و او است
 و عیال و این بگردد و بگردد که این است و این است و این است
 ایشان طریقه است و اصلاً در عناصر و قدم نمی زنند و از راه غریبی می کنند
 اگر چه وجود عناصری دارند و طبیعت ایشان را موافق طریقه است و در
 و عناصری که موافق طریقه می کنند و در هر وجودی و در هر نفسی و در هر
 بد ایشان دارد و بدل ساختن کون و فساد بایان و منسوب است
 از این جهت ایشان را ابدال میگویند یعنی تغییر این بدن که ختم است
 و بگردد و بگردد که ابدال اند و مقام و مسکن این جهان در عالم
 طریقه است که تحت فلک افق و فروع عناصر را به استیلا و تسلط
 عناصر و قدم نمی زنند و از راه غریبی می کنند اگر چه ایشان از عناصر
 و مرکب از عناصر اند زیرا که آدم اند و طبیعت ایشان موافق طریقه است
 چنانچه طریقه را به تبدیل پذیرند از هر یک که در این جهان است و ابدال
 می پذیرند از عالم بحال و در هر وجودی و در هر نفسی و در هر بد ایشان
 می شود و در عالم کون و فساد هر چه تبدیل و تغییر که واقع می شود بایشان
 منسوب می شود از جهت از این معنی ایشان را ابدال میگویند و فیض

از این جهت که بعضی ازین و بعضی دیگر می رسد که ایشان قوم غایب عالم است
 در غایت و باطن و در وقت غایت شدن بی قصد برای صلاح عالم مستقر
 می باشد یعنی در آن حال مستقر اند و در بعضی ازین که از این جهت
 صلاح عالم مستقر می شوند چون در قضا و فی الواقع می شود چنانچه
 گریه میکند که از آب چشم ایشان آن غار بر می شود و فریب نفوذ شده
 می آیند و حق تعالی آن فساد را از ویادور میکند ایشان را اگر چه با حق
 می آید باز حق مستقر می شود تا تمام نیامد برین مثال میکند از این جهت
 چنانچه در عالم فضا و شود گریه میکند تا آنکه صلاح عالم شود و ایشان را میوه
 می باشد و جو و طیاره دارند و بی بغض به عالم عنصری می رسد و بعضی ایشان
 نمی میرند و بر آنکه جو و طیاره دارند و موس از خواص جو و عنصری است
 که عبارت از قرن عناصر و رجوع یا صلحی که طیاره اند و آن بغض
 به عالم عنصری می رسد و بر آنکه باطن عالم عنصری اند و ظاهر آن باطن
 مستفیض می شود از ایشان مستفیض به جهت به جهت عالم است
 باقی می باشد هر که طایفه حق می بینند از فساد شیطان نگاه می
 دارند به عباد الله می باشند یعنی از آن هفتاد و پنج که نور استقامت
 میکند که آن عباد الله که مستقیم اند از لوث پلیدی که برآیند
 هر طایفه حق را که شیطان و شیطان نگاه میدارند و شیطان
 جو میگردانند و در مرتبه عباد الله که مرتبه عباد و شریعت است
 می باشند و عباد را میکند با حضور و وجدان باطنی را اگر اولیاء

[illegible]

انکه در بعضی خات ایام که کسی بدو باندن از دست و پا
 کمال این در عالم چشمه علی الدین اندم سیصد و هشتاد و پنج
 کتاب الدین سر کار عودیت و شریعت و دین و فقه و ریاضت و علوم و ادب و
 بیخه مقابل هر روز و سیصد و هشتاد و پنج که در هر یک یک روز و سیصد و
 صورت حمل و بعضی صورت نور و بعضی صورت حبه و بعضی صورت
 قنطورس و غیره و آنکه مذکور است در صورت کوکب بعد از جمع و در
 هزار و سیصد و هشتاد و پنج که در هر یک یک روز و سیصد و
 آن هر یک کوکب بعد از یک ایام در عالم ظاهر و پنهان و بعضی
 برساند و کار بعد از دست و شریعت در عالم اینها استقامت بر پایش
 و حال الدین آن که در هر یک یک ایام در دین و فقه و ریاضت و علوم و ادب و
 شریعت و دین و فقه و ریاضت و علوم و ادب و شریعت و دین و فقه و ریاضت و
 و اما در عالم دین و بعضی ایشان می شود مستقیم و بعضی
 یکی است بدان حجت حال الدین میگوید بعضی بر دارندگان دین و بعضی
 می کنند دین و عباد الدین آن خوبی اند که مدارج دین بدینها
 بعضی بنویسند و خانه دین و دین بدینها بر پای است بعضی چنانند
 دین را از بنیادین و بعضی ایشان بر پا کردند و اذن می دهند
 و عباد الدین و عباد الدین و عباد الدین و عباد الدین و عباد الدین
 و مردم را بدین دین بنمایند و بعضی از این سر کرده و کار و عباد
 و عباد الدین و عباد الدین و عباد الدین و عباد الدین و عباد الدین

[illegible]

مرید و این عالم است که هیچ مرتبه از مرتبه اولی و دیگر که در کتب
 را می بینند و در حدیث و حدیث اند و حلق با روی جبهه و مشغول
 اند و این عالم است که هیچ مرتبه از مرتبه اولی و دیگر که در کتب
 که این مرتبه از مرتبه اولی و دیگر که در کتب
 که بسیار مشایخ را عاری است که این مرتبه نیست و خود را شاهد و می گویند
 که ما را نفقه هیچ و این مرتبه است و در هیچ مرتبه ایشان را از حدیث
 خلق نیست چنانچه مشایخ مذکور را است که هر یک عمده دارند و کار
 خلق با ایشان مفوض است و ایشان به هیچ مرتبه از مرتبه اولی را نمی
 نیستند زیرا که در آن ملاحظه غیر و خلق است و ایشان از غیرین می دانند
 عالم اند و در استغراق حق اند و صفات را نهایی نمی بینند
 چون مرتبه احدیه می رسد و سیر منقطع می شود و باز در صفات می آید
 سیر می کنند و با حدیه می روند و سیر منقطع می شود و اما این حال
 ایشان است در حیوة دنیا و در حیوة آخرت و ایشان را غشیه
 می گویند و عاشق حق اند و تقوا با ایشان به واسطه غیر حق را نمی دانند
 در مرتبه احدیه در روح و در اقطاع سیر و نهایی کمال است و لهذا هیچ
 را بر مرتبه احدیه نمی دانند و این مرتبه با مرتبه اولی و با مرتبه
 آخرت با مرتبه اولی و با مرتبه اولی و با مرتبه اولی و با مرتبه اولی
 نیست که اگر کسی کرده شود که در فضل الله بر نه می یابد پس هنگام
 محال الحکم و تاقی است برین سوال خواهد گذشت و قتی که این مرتبه

[illegible]

[illegible]

اینکه عالم را پس مرتبه فی عیب یافت و حیات و نبات و حیوان
در این مرتبه است و در مرتبه بی حیات و نبات و حیوان
یعنی مقدار عالم و حیات است که آن را حیات نامی شده و آن را حقیقت
محمدی است علیه الصلوٰه و السلام و در مرتبه فور است که از سوره
شده و صورت آن است که در مرتبه اند و کمالی تا به حرکت ندارند
و مستحکم که حرکت دارند و در مرتبه بی حیات و نبات و حیوان
در مرتبه نام است که از نور و نبات و حیوان بواسطه کثافت نور خلق
ایلیس و نبات و حیوان در آن مرتبه است و چهارم مرتبه هو است
که آن نفس ناریه و نفس نوریه و بعضی چون نوریه و نفس نوریه
مستجابند و خلق در آن و بعضی از جانوران و نبات و حیوان
است و پنجم مرتبه ایست که آن نازکی هو و اتحاد و طراوت و وجود یافت
بعضی از نازکی و طراوت و اتحاد و وجود یافت و غایت حیوان است
آبی در آن مرتبه است همچون ماهی و بلبل و حیوانات که در زمین اند و بعضی
که افشان در آب اند و لکن نفس ندارند و نشو و نه حیوان است
که وجود آن سبب الا کل شیء می در میان او نازل است زیرا که غیر از
صورت نه بند و طراوت و حیوان است که در حال و نظام نشود و ششم
مرتبه خاک است که اگر چه نظام از آن جدا و در مرتبه خاک است
اما باطن آن جمیع این امور و نظام است و بعضی مرتبه خاک اگر چه کاه
و اگر چه از آن جدا است که در غایت کثافت اند اما باطن آن از حیوان

شده است و اینان هم می دانست و خدا صفا را اساسی که بر
همه چیز است شناسانسته و در وجود جهان را و احوال را هر چه که می
طریق آن عالم بشناسد از معرفت ذات ایا بعد از شناخت حقیقت خویش است
خود را مفصلی یا بدو سائر عالم را محمل ملاحظه میکند بلکه وجود جمیع
این عالم است را از وجود خود مقدار ذره ای بیند و هو الحقیق الحق
می بیند شناسد حقیقت خود را که احدیت است خود را که احدیت است
مفصل این دنیا و آنچه می بیند و در مفصلی می یابد و بداند که تمام عالم صورت
احدیت است و صورتی می باشد و تمام عالم در احدیت احوال و وجود
جمیع عالم بنسبت وجود خود که مفصل است مقدار ذره ها که یکی می بیند و یکی
بنسبت آن و بعد از این وجود عالم هیچ قدر ندارد و این شناختن مرتبه حقیت
است فی المفسر طریقت زیرا که تحقیق عبارت است از یافتن حق و در
این بین دانستن رایت را غیر بخلاف ترمیم که عبارت است از دانستن
هر چیزی را عین حق هر که خود را شناخت و حقیقت خود را دریافت با احدیت
و بعد بخوبی نماید در حقیقت آخرت نیز هیچ چیز جهاب او نشود و در این
تحقیق قیاس متفاوت نکرده همچنان مستغرق ذات حق باشند و در
عین حال باشند که آن مخلوق را بداند و او را بداند و عین حقیقت دینی
که در عالم تنزل دارد و اعتبار عین است چنانچه می یابد تقدس ذات و انصاف
که در عالم الحقیق و الدنیا که از آن عالم است و اما در ملاحظه بر بنیاد اینها هیچ
چیز را نداند و الیایم عین هر که خود را شناخت و حقیقت خود را که احدیت

[illegible]

کما و بر حفظ راحه از او رخت الارض و جای و بیت الحیال و کما
عبادت در شان آن کلاه سه آن روز روزی است باشد همه
چون در آن آب غرق باشند چنانچه صاحب شمع میفرماید که در
بیت هر خطای غرق غرق باشند و غرق عبارت از این است که
این زمان تعلل نمی شده باشد که هر صاحب احدیت که سباده مرا
حیات دنیوی است و سر برده عزت الهی است متوجه باشند
اما هر که معتقد در شناخت و دریافت در هر مرتبه از مراتب خواهند
حائز عمده غلبه سه فرین خواهد بود و کنیم از او با کماله باران است
و بعضی در مراتب ناکه و اصحاب المشافه ما اصحاب المشافه عبارت
از آنست و بعضی در مراتب نور که و اصحاب الیمنه ما اصحاب الیمنه
است و بد آنست و بعضی در احدیت مستور که و السابقون السابقون
اولی و السابقون السابقون معاضه آن جماعت است یعنی بعد از نور
میراث هر کس بخوبی نموید را حدیث خود روز و محضه کردند آنکه
در خلافت بزرگ جمیع شریک از زمان حیات اسی ظاهر شود که میان
است از عبادت و عروج هر یک از ایشان از مرتبه خال تا احدیت بدین
طریق که از این راه باشد و در باره باره کرده شود تا آنکه عباد و عباد
شکست و امر باشد در آنجا را بر آورده و آورده شود تا آنکه خود
گزارد تا آنکه از آنجا است و عبادت محض شود و صورت واقع در سال
نیاست تا آنکه است یعنی چون خواست قائم شود و هیچ نفس آن را نکند

گویند که خلافت در میان ما عرب و عجم و یهود و مسلمانان
 همه یکسان است و در میان بعضی را و در میان بعضی را و در میان
 قبیله و قبیله و در میان اسباحت و بدعت آن سخت تا که گفتند
 که از این امور هر چه بران باشد در هر مورد و وقت شکست و حال
 تا که قیامت است شوند آن روز که این دو آن محبت کرد و صورت
 آن که در هر خلافت و در آن قریب من در دنیا بجهت بیایم السلام و در
 که در روز قیامت همه خلافت و قریب و قریب باشند و عرف و مبارک است
 از این طرف که انتشار از این طرف است و از این طرف است
 و از این طرف هر حدیث در عین عرب است و در هر حدیث عرب
 الحمد لله رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم بقول تبارک و تعالی
 يوم القيمة من الخلق هیچ یکون منهم که در این میان یکون الناس
 علی قدر ایمانهم فی العرف منهم من یکون الی کعبه و منهم من یکون
 الی و کعبه و منهم من یکون الی حنوفه و منهم من یکون الی حنوفه
 الجاهل و اتیان رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم بیده الی قریب و سلم
 این زمان محفل ترفی شده است همه خلافت و از این جهت که مسلمانان
 در این حیوة است و سراسر در عرب و عجم است منوجه شوند که اگر
 همه در حدیث و در حدیث هر کس در حدیث و در حدیث و در حدیث و در حدیث
 مرتبه از حدیث و از حدیث بعضی در حدیث که محبت است و در حدیث و در حدیث
 فارغ نشود و در حدیث و در حدیث و در حدیث و در حدیث و در حدیث و در حدیث

سبقت احوال ایشان بدست چپ دهند و بر روی دست چپ نور که
است بر روی دست چپ احوال ایشان بدست راست دهند و بر روی
دست راست بر روی دست چپ ستون شوند اینها با نگاه اند
در دست سبقت و ایشان مقربان می و در سبقت می اند چون آن
کسی که در آب نیز از هوا که بخار است آتش نقشیده باشد خشک گردد
هم نام هوا شود و هوای باران از آن مرئی است که اگر خلل از
سبک نشسته و متعطل باشد مگر آنکه در جوی دنیا بزال گردد آن سبک
شد بود و هر سبقت عتاب دیگر و هر لحظه خطاب دیگر باشد بخواب
در دست راست بر هم زمان یا البتتی گفت ترا با گویان یا البتتی قد است
شهری جریان عارفان بدو است وصل فرم و سادان و هر دم بدو
و همان و شوی همان رتبه احدیت و هوای هویت را طالب اهل امری
صفت است این بخیه نزد یک ایشان آب و هوا و نار و نور یکسان است
چون در این آب گردد و آب بخار است هوا که از نفس آتش از راه هوا
شده است خشک گردد و نام آب هوا شود و خلل از نشسته لب و شعله
باشد دیگر اهل عرفان که بزال رفوان سیراب شده بودند و در وقت
در هر لحظه عتاب دیگر باشد و هر لحظه خطاب دیگر که در این
خلل کرده اند بخوابان دست کشیده دست بر هم زنند و یا البتتی گفت ترا
که بر روی ماستی که می در دنیا خاک بود می و خلقت من نقشیده و عتاب
دکتر از بخوابان طالب یا البتتی قد است احوالی باشند چنانکه می و مقدم

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

حجاب بی غایت در این هیچ تفاوت نیست که در مرتبه جمیع چیزها
 نیستند بلکه در مرتبه دیگر در مرتبه اول و در مرتبه دوم و در مرتبه
 بلکه اوقات است متعدد و تجلیات مختلفه که اعتبار اوقات و احوال و
 بعد از بی بعد تجلی این مرتبه تحت بازمانده و تجلی حال و حال که تجلی
 نور است که طبقات نیست در مرتبه و تجلی که است که در مرتبه و در مرتبه
 در این اندک ظاهر شد که در اول و در مرتبه و در مرتبه و در مرتبه و در مرتبه
 چنانچه در اوقات و علم این دو تجلی بود و لکن اینجا با تفاوت و اینجا بوجوب
 که باید نشود و احوال نیست در مرتبه و در مرتبه و در مرتبه و در مرتبه و در مرتبه
 در دو مرتبه و در مرتبه و در مرتبه و در مرتبه و در مرتبه و در مرتبه و در مرتبه
 در مرتبه و در مرتبه و در مرتبه و در مرتبه و در مرتبه و در مرتبه و در مرتبه
 نماید که پسوند نگاشته چنان بعد تجلی حال و در لای تجلی دیگر نیست و در
 نه چه ذات هیچ چیزی ندارد چنان در مرتبه و در مرتبه و در مرتبه و در مرتبه و در مرتبه
 و در مرتبه و در مرتبه و در مرتبه و در مرتبه و در مرتبه و در مرتبه و در مرتبه
 ظاهر که اندک تفاوت در این است و در این است و در این است و در این است و در این است
 احوال که در مرتبه و در مرتبه و در مرتبه و در مرتبه و در مرتبه و در مرتبه و در مرتبه
 چنانچه در اوقات و علم این دو تجلی بود و لکن اینجا با تفاوت و اینجا بوجوب
 که باید نشود و احوال نیست در مرتبه و در مرتبه و در مرتبه و در مرتبه و در مرتبه
 در دو مرتبه و در مرتبه و در مرتبه و در مرتبه و در مرتبه و در مرتبه و در مرتبه
 در مرتبه و در مرتبه و در مرتبه و در مرتبه و در مرتبه و در مرتبه و در مرتبه
 نماید که پسوند نگاشته چنان بعد تجلی حال و در لای تجلی دیگر نیست و در
 نه چه ذات هیچ چیزی ندارد چنان در مرتبه و در مرتبه و در مرتبه و در مرتبه و در مرتبه
 و در مرتبه و در مرتبه و در مرتبه و در مرتبه و در مرتبه و در مرتبه و در مرتبه
 ظاهر که اندک تفاوت در این است و در این است و در این است و در این است و در این است
 احوال که در مرتبه و در مرتبه و در مرتبه و در مرتبه و در مرتبه و در مرتبه و در مرتبه

رحمہ اللہ فی الہدیۃ ثانیۃ والعشرین من جمادی الاولی المتفقۃ علیہ
تھوہو وینج الف بسم و سبعین الف مراد از دجی یسند کتاب
الحق المی محمدی و بابی حساب و

[illegible]

[illegible]

تا او بگوید و بخواند غنای آنرا بدو و شرف دلالت کرد که سر به سر نهاد
کرد که من قرا با من در میان آنکه که با من در میان آنکه که با من در میان
با من این آستان و در آنکه که با من در میان آنکه که با من در میان
با من بر این که با من در میان آنکه که با من در میان آنکه که با من در میان
نام با من در میان آنکه که با من در میان آنکه که با من در میان آنکه که با من در میان
با من در میان آنکه که با من در میان آنکه که با من در میان آنکه که با من در میان
با من در میان آنکه که با من در میان آنکه که با من در میان آنکه که با من در میان
تا او بگوید و بخواند غنای آنرا بدو و شرف دلالت کرد که سر به سر نهاد
کرد که من قرا با من در میان آنکه که با من در میان آنکه که با من در میان
با من این آستان و در آنکه که با من در میان آنکه که با من در میان
با من بر این که با من در میان آنکه که با من در میان آنکه که با من در میان
نام با من در میان آنکه که با من در میان آنکه که با من در میان آنکه که با من در میان
با من در میان آنکه که با من در میان آنکه که با من در میان آنکه که با من در میان
با من در میان آنکه که با من در میان آنکه که با من در میان آنکه که با من در میان

[illegible]

[illegible]

64

۱- در این مورد هیچ گونه
 اقدامی صورت نگرفته است
 ۲- در این مورد هیچ گونه
 اقدامی صورت نگرفته است
 ۳- در این مورد هیچ گونه
 اقدامی صورت نگرفته است
 ۴- در این مورد هیچ گونه
 اقدامی صورت نگرفته است
 ۵- در این مورد هیچ گونه
 اقدامی صورت نگرفته است
 ۶- در این مورد هیچ گونه
 اقدامی صورت نگرفته است
 ۷- در این مورد هیچ گونه
 اقدامی صورت نگرفته است
 ۸- در این مورد هیچ گونه
 اقدامی صورت نگرفته است
 ۹- در این مورد هیچ گونه
 اقدامی صورت نگرفته است
 ۱۰- در این مورد هیچ گونه
 اقدامی صورت نگرفته است

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

در این کتب می آید و ظاهر شود که نسبت ملک بسوی تصرف او متعلق نسبت
 عرض است و نسبتی و باغ نسبت که می باشد و حواس او همچون ملک اند که
 طبع طاعت را می دارند و در اختلاف نتوانند که در اعصاب و اعضا چون
 سر را مانند قدرت در صاحب چون طبیعت اند که در اجزاء موجود است و
 در قیاس جو و عناصر اند که حاصل هر یک است اند در قبول جمع و تفریق
 و در این حال چون لوح محض است و هر که این را می بیند دانسته می شود
 علیه السلام ان الله خلق آدم علی صورته و ان الله یعرف
 لبدن و معرفه افعال ما سجد به محتاج بسوی علوم کثیره است و آنچه ذکر
 کردیم فی الجمله اشارت است بسوی این و این چنین را زیاد تر ضمیمه دهیم
 پس بدانکه چنانکه اول این کلام را می بینی بود که در تو پدید آید اول الله کاره
 آنکه می بیند حق که عبارت از اراده است و چنانکه اول این ارادت برین
 تو پیدا آمد آنکه با تو است آن بدی که چنانچه رسیده همچنین اول این اراده
 باری سبحان و تعالی بر عرض پیدا آید آنکه بدی که رسد و چنانکه جسمی لطیف
 چون جسمانی که در او که در این اندام و باطن و صانع و این جسم را بدی
 که در عرضی لطیف است علی تعالی که آنرا از عرض بگریز سازد
 و آن در هر دو فرشته می باشد و در حق تعالی که از دل و باطن رسد
 و باطن و در دل است و در حق تعالی که از دل و باطن رسد
 آنرا از عرض بگریز سازد و در حق تعالی که از دل و باطن رسد
 و در حق تعالی که از دل و باطن رسد

[illegible]

باشد پس بدانکه هر چه مرکب باشد در وی کثرت و اجزا باشد و در هر چه
 و اجزا باشد هر صفتی از صفات می و هر فعلی از افعال و هر شیئی و عضو
 محسوس باشد تا آنکه آن چیز اگر بنا و شنو او گویا و گیرا باشد از یک موضع
 و از یک موضع بیند و از یک موضع بگوید و از یک موضع بگوید و هر چیزی که مرکب
 نباشد در وی کثرت و اجزا نباشد پس هر صفتی از صفات می و هر فعلی از افعال
 و هر شیئی و هر عضو محسوس باشد از سبب آنکه او را جزو و عضو نبود و
 وی قائم بجا بود پس آن چیز اگر بنا و شنو او گویا و انا باشد بهمان چیز
 و انا شد بهمان چیز بعینه بنا باشد و بهمان چیز که بنا باشد بهمان چیز بعینه
 شنو باشد و در بعضی صفات همچنین میدان چنانکه این مقدم معنوم گویا گویند
 بدانکه روح آدمی بسیط حقیقی است و می عالم سمیع بصیر متکلم است و صفات
 وی بصفتی قالب نامند از جهت آنکه قالب از یک موضع می بیند و از یک موضع
 می شنود و از یک موضع بگوید و روح آدمی را اگر می گویند بهجات است
 و اگر عالم گویا می عالم است و اگر سمیع گویا می سمیع است و اگر بصیر گویا می بصیر
 و اگر متکلم گویا می متکلم است زیرا که صفات او با آلات و جوارح نیست
 مطلقه از الله جل و ادم علی صورته و اینست معنی من عرفت نفس فیه روح
 دیگر یکی از مختصات اهل شریعت است معنی هر دو حدیده مذکور برین اشارت
 بیان کرده است و الله جل و ادم علی صورته و اینست معنی من عرفت نفس فیه روح
 و روح آدمی جزو او نیست و درین عالم سمیع عضو می اندوزد و در
 این عالم در سمیع عضو می اندوزد و درین عالم سمیع عضو می اندوزد و در

چون مکانی در مکانی از روح درین عالم از بعضی از ارواح و بعضی
از روحانیان و بعضی عاقل و بعضی حاضریست و بعضی از این عالم
است و بعضی از این تحت الشری این عالم است و هر دو از یک است و بعضی
هم در این عبادت صفاتی میکند و هر دو را با همی کار کرد و یک را معقولی
کرد از این غلبه نام عن شان چنانکه ندیم بر یکند و همان تدبیر بر
بای هم میکند و هیچ در این زمانه و او در زمانه که تدبیر بر میکند از آنکه
بای عاقل نیست و در زمانه که تدبیر بر میکند هم در آن زمان از تدبیر بر
عاقب است و دیگر ملائکه که با آن را استاده اند و عالم از این نظام معقول و معانی
و هیچ یکی را از آنکه امکان خلاصه از نیست و بعضی با بر سر و هر یکی
را کاری و معانی عجیب است که هر یکی از این کار آن کند و آن کار این میکند و آن
خبرش و نیز خبرند و ما سائله مقام مدعی و چنانکه از اهرای کوفه ملائکه
بکار خاصه یکی ماسک یکی جاد بر یکی داخله یکی حافظه یکی فکر و یکی حافظه
و صاحب شرع آنرا ملک فرشته است و این ملائکه عالم در علم اعمای او
استاده اند و ملائکه العین از کار خود غافل و قانع نیستند و اینست از آن
کارها هرگز نیست و ملائکه نیست و غفلت از کار خود و غفلت از کار خود
در این حیوان است و از آنکه آدمی را در روح است و یکی از جنس روح حیوانات و ما
آنرا روح حیوانی نام کنیم و یکی از جنس ارواح ملائکه و آنرا از جنس انسان که گوئیم
و این روح حیوانی جنبه است حیوانی و خاصه حیف لطیف بجا و در قلب
نکین با آنکه میگویند که مرکب است از ملائکه و اجزاء و اجزاء و اجزاء و اجزاء

و چون به نیکو چون مرکب است از کثافت آن و اصل او چهار است آب
و آتش و هوا و خاک و اینست که این روح حیوانی طریقی است که در او کمال است
و این عالم را غلبه و این روح بواسطه غریب صواب که آنرا بنوع و حرکت
با شد به مانع و بجهت اندام می رسد و حس و حرکت از این روح است و چون
بدماغ می رسد حرارت و این کرم شود معتدل و اگر در چشم از وی روح بصیرت شود
و گوش از وی قوه شنیدن قبول کند و همچنین دیگر حواس و اندام بدن روح قوه
است و چون غایت اعتدالی باشد شجاعت کند چون بغایب اعتدالی باشد
باعتدالی که در کار فرماید و حواس او سه و وی چون چراغ است و رطابت که در
که نور وی می رسد و یار خاتم از وی در شش می شود و پس چنانکه در شش است
از چراغ در دیوار پندای آید همچنین قوه بینایی و شنوایی و جمیع حواس از این
روح است که در اعضا ظاهر می شود و مثلی این روح چون آتش چراغ است
و مثلی دل چون قندیل و مثل غذا چون روغن و مثلاً که چون روغن باز گری
چراغ بجوهر همچنان اگر روغن و قندیل برجاورد و قندیل روغن بسیار خورد بها شود
و نیز روغن را پذیرد همچنان دل نیز بر روزگار دراز چنان شود که غذا قبول نکند
و همچنین که جری بر چراغ زنی فرو بر و اگر به قندیل روغن برجاورد چون حیوان را
در محنتی عظیم رسد می رسد و طبع این روح نامرئی و معتدل و قوه حس و حرکت
قبول می کند و چون بغیر حرارت و رطوبت و سایر حواس و دیگر حواس از وی به نظر شود
آن آتش را قبول نکند و اعتدالی او را و در محروم باشد و حس و حرکت شوند و
هر دو روح که حیوان این بود پس قندیل و آتش چراغ و روغن چراغ هر سه تغییر کرد

نشدند و سواران را از شتر جدا کردند و در آن روز حیوانان و فراریان و غنایان را با هم باقی

و چون که از آن روز غنایان را از شتر جدا کردند و در آن روز حیوانان و فراریان و غنایان را با هم باقی

انسانان را از شتر جدا کردند و در آن روز حیوانان و فراریان و غنایان را با هم باقی

سال را از شتر جدا کردند و در آن روز حیوانان و فراریان و غنایان را با هم باقی

که در آن روز غنایان را از شتر جدا کردند و در آن روز حیوانان و فراریان و غنایان را با هم باقی

و در آن روز غنایان را از شتر جدا کردند و در آن روز حیوانان و فراریان و غنایان را با هم باقی

نشود بلکه اگر از آن روز غنایان را از شتر جدا کردند و در آن روز حیوانان و فراریان و غنایان را با هم باقی

جراوه بری و در آن روز غنایان را از شتر جدا کردند و در آن روز حیوانان و فراریان و غنایان را با هم باقی

چون مرگ است و در آن روز غنایان را از شتر جدا کردند و در آن روز حیوانان و فراریان و غنایان را با هم باقی

روح حیوانان را از شتر جدا کردند و در آن روز غنایان را از شتر جدا کردند و در آن روز حیوانان و فراریان و غنایان را با هم باقی

بماند لیکن بی آنکه شود و در آن روز غنایان را از شتر جدا کردند و در آن روز حیوانان و فراریان و غنایان را با هم باقی

و صانع را و در آن روز غنایان را از شتر جدا کردند و در آن روز حیوانان و فراریان و غنایان را با هم باقی

و در آن روز غنایان را از شتر جدا کردند و در آن روز حیوانان و فراریان و غنایان را با هم باقی

مصیبتی مصیبتی رسید که اگر ندانستند و در آن روز غنایان را از شتر جدا کردند و در آن روز حیوانان و فراریان و غنایان را با هم باقی

و در آن روز غنایان را از شتر جدا کردند و در آن روز حیوانان و فراریان و غنایان را با هم باقی

امداد و در آن روز غنایان را از شتر جدا کردند و در آن روز حیوانان و فراریان و غنایان را با هم باقی

بدیده از آن روز غنایان را از شتر جدا کردند و در آن روز حیوانان و فراریان و غنایان را با هم باقی

گذرانان را از شتر جدا کردند و در آن روز غنایان را از شتر جدا کردند و در آن روز حیوانان و فراریان و غنایان را با هم باقی

چون که از آن روز غنایان را از شتر جدا کردند و در آن روز حیوانان و فراریان و غنایان را با هم باقی

[illegible]

معرفة الجسام استبراج اجسام كرا جسم خفيف و كجود معتدله جواهر استبراج
بالاجسام و در حقیقت اجسام را اجزای اجزای اجسام و بیکدیگر استبراج
جسم و جرم و در حقیقت اجسام را اجزای اجزای اجسام و بیکدیگر استبراج
بالمقابل استبراج زینت و در حقیقت اجسام را اجزای اجزای اجسام و بیکدیگر استبراج
بالمقابل استبراج زینت و در حقیقت اجسام را اجزای اجزای اجسام و بیکدیگر استبراج
و بدو روح از عوارض اجسام از دخول و خروج و التماس و التماس و التماس و التماس
نیت و با این همه روح از ذرات اجسام استبراج زینت و در حقیقت اجسام را اجزای اجزای اجسام و بیکدیگر استبراج
نیت و با این همه روح از ذرات اجسام استبراج زینت و در حقیقت اجسام را اجزای اجزای اجسام و بیکدیگر استبراج
استبراج و در حقیقت اجسام را اجزای اجزای اجسام و بیکدیگر استبراج
کردیم این کتاب را به نام خداوند و بیکدیگر استبراج زینت و در حقیقت اجسام را اجزای اجزای اجسام و بیکدیگر استبراج
موجود است و در حقیقت اجسام را اجزای اجزای اجسام و بیکدیگر استبراج
تفصیل آمده بیان آن که از گفته آید ان شاء الله تعالی و بیکدیگر استبراج
صلی الله علیه و آله و سلم درین معنی بسیار است و بیکدیگر استبراج
افزون بنام خداوند و بیکدیگر استبراج زینت و در حقیقت اجسام را اجزای اجزای اجسام و بیکدیگر استبراج
و استبراجی علی العرش و استبراجی علی العرش و استبراجی علی العرش و استبراجی علی العرش
بشهادت فی الاسلام و استبراجی علی العرش و استبراجی علی العرش و استبراجی علی العرش
ان الله یحب الیها الناس الذین یرحمون و استبراجی علی العرش و استبراجی علی العرش
الجنة استبراجی علی العرش و استبراجی علی العرش و استبراجی علی العرش
مکالی در حقیقت اجسام را اجزای اجزای اجسام و بیکدیگر استبراج

ما خلق الله من الخلق وروى ان رضي الله عنه لما رآه جالساً في مجلس
 عالم صلى الله عليه وآله وسلم لم يركب سوي عليه السلام كفت يديه في رجليه انما
 ام بعد ما نادى في راسه صوته واما انك فابعد فقال الله تعالى
 يا اخي انا اناك وعز بمنك وعز شمالك واما جالس عدي حيث بعدك
 وانا بعد اذا دعاني بود تفسير هر چه دارد وروى ان رضي الله عنه لما رآه جالساً
 رضي الله عنه اكر او كفت لم يغير صلى الله عليه وآله وسلم لم يركب سوي عليه السلام كفت
 وان مكنت والذي احتجب بسبع سوات ويط تحت ارضه قال رسول
 الله صلى الله عليه وآله وسلم ان من شئ من كل شئ لا اكل سبع عظم من
 در اینجا است ان ابن عباس رضي الله تعالى عنه كفت من روى انه سمع من الصحابة
 التي في بيته المقدس قد كذب على استولى امره فمضى به فمضى فمضى
 فقال له ولا ساء ولا ارض ولا يركب ولا يركب ولا يركب ولا يركب
 وهو تفسير هر چه دارد ان ابن عباس رضي الله عنه كفت سمع من الصحابة
 والخيرة ابن ابي هريرة هو الاول والاخر والظاهر ان كفت هو الاول
 لم يكن في شئ من الخلق ليس به شئ ثم قال عليه السلام فمضى به فمضى
 الذي الى الله تعالى في راسه واما انك فابعد فقال الله تعالى
 واما انك فابعد فقال الله تعالى واما انك فابعد فقال الله تعالى
 واما انك فابعد فقال الله تعالى واما انك فابعد فقال الله تعالى
 واما انك فابعد فقال الله تعالى واما انك فابعد فقال الله تعالى

بهره و از آنجا که می فهمیم توانسته کردی نقد برین معنوی و طریقی را باطل
نظریه است که می گویند که اگر کسی در هر چه در باب آن گفته است باطل
ظاهرش بگوید و اگر تحقیق مکان باشد یعنی برین اکتفاست معصوم
نکستی است و این را به بیان مکان آنست که ابوالقاسم می گوید که پیش از
برآمدن کلامه مختلفا می خواند اهل قیاد گفته است که آمده است بقایع هذا
الکتاب مدینه نسخ و نسخ و ازین من الجوز و غیره از ذکر این تاریخ
آن بود تا به این شود که هر چه بعد از آن آورده و اگر بطلان آن بود
و صلاحت است بر درین بگویند. قال المعز و الخوارزمی و الزیدیه
و المرجیه بان الله تعالى فی کل مکان و انه تعالى لا یخوزان یکون فی مکان
دون مکان و یومضیهما اصحاب جدید را و همه فقهار خواسته
و بر امام ابو حنیفه رضی الله عنه گفته اند که در او اندر هر چه گفته
است و ازین اجماع جامع است که اگر در مکان انسان در ایات مکان علی مرتضی
است و گفته است و قال هشام و جماعة الحسن بن الولیع ان الله
فی کل مکان پس معلوم شد که درین جمله است متفق بوده بر این است که مکان
و اختلاف انسان در صفت مکان و با حقیقت یکسان بوده است و در
مکان و نیز به هم شده که اگر چه اینست که انسان در مکان و آن اجماع
بر آنست و ازین اجماع بر آنست که این فریضه تا بعین بود و نیز معلوم
که این اجماع در آنست که این فریضه تا بعین بود و نیز معلوم
توانست که در آنست که این اجماع و نیز معلوم که این اجماع

اینجاست که فی الواقع اصول بنز و یک اینان رواست و اینجاست که فی الواقع
 در فرجه حقیقت است و اصول و بالبعید اینان نمیگویند و فی الواقع است
 طلب چگونگی و این که مذکور مکان شود باز این که دانستنی مکان معلوم است
 و معلوم است که این است پس که حق تعالی در هیچ چیز ازین خلق و مخلوق
 و بنز و یک این است و در هر ماس این هست و در هر ماس این هست و در هر ماس این هست
 آن مخلوق است اینجاست که در هر ماس این هست و در هر ماس این هست و در هر ماس این هست
 ازین اسجد و این است که در هر ماس این هست و در هر ماس این هست و در هر ماس این هست
 و در هر ماس این هست و در هر ماس این هست و در هر ماس این هست و در هر ماس این هست
 پس این همه چیز و در هر ماس این هست و در هر ماس این هست و در هر ماس این هست
 و در هر ماس این هست و در هر ماس این هست و در هر ماس این هست و در هر ماس این هست
 این است که در هر ماس این هست و در هر ماس این هست و در هر ماس این هست و در هر ماس این هست
 صورتی در هیچ موجود نیست یا نه اگر گویند موجود است و مقصود ما حاصل
 آمد الا که وجود او را کمتر جسامانست و این کمتر روحانیات محال است پس
 ممکن است یا نه اگر گویند این کمتر جسامانست و این کمتر روحانیات محال است پس
 این کمتر جسامانست و این کمتر روحانیات محال است پس
 و در هر ماس این هست و در هر ماس این هست و در هر ماس این هست و در هر ماس این هست
 این کمتر جسامانست و این کمتر روحانیات محال است پس
 یا هیچ فردی را در این نیست و در هر ماس این هست و در هر ماس این هست و در هر ماس این هست
 که هیچ فردی را در این نیست و در هر ماس این هست و در هر ماس این هست و در هر ماس این هست

[illegible]

چون نور آفتاب و ماه و ستاره و آتش و جوهر در مکان خصایص لطیف نور
درین مکان آید و پخش است و برهان این آنست که چون کتاب سحران مشرق
برآوردیم و آن حال را در مذهب رسیدنی بود و یکی را که از شیخ خود
پادشاهی جزیند فی مغرب نرسیدی و نور آتش و جبرآن همین حکم دارد که
مکانی که منقطع شود معلوم شد که نور را مکانی دیگر است جز مکان بدو و
دیگر برین آنست که چون شع در خانه ری که بریاد باشد و در خانه
منتشر شود بدانکه با یابرون نباید شد پس بدانستیم که نور از میان
مکانی دیگر است لطیف تر از مکان باد که در هر کجای دور نتواند رفت بسبب
نسبتی و نه نیز نور در مکان باد براند بر سبب لطافت بر تقدیر خلوص
باد و اگر از عبات قریب این در مکان را از یکدیگر نتوان نیز کردن و بارشها
جز بر این غلبه و مکاشفای قلبی و مشاهدات ستوری و مکاشفات و حق
نمودارد و اگر درین اشکالی هست مثالی دیگر گوئیم تا انهم نزدیگر باشد
بدانکه احتیاج آتش حرارت است و خاصیتش اجزای و آنجا که آتش دانه
صورت آتش است و خاصیتش اضداد است و آتش ضد آب است و لطیف
که آب و غلب است و خاصیتش سردی و اجتماع ضدین محال است و هرگز
نمیآید بود که آب آتش جو شود و بدین مکان و جو این را بدانستیم بدانکه
در آب گوشتی موجود است و در آتش گوشتی است که دست مسرور
نه آب و دانسته که آتش آب در یک مکان هرگز جمع نشود معلوم شد که
آتش در میان آب مکانی دیگر دارد و در میان آب و در میان آب آتش نیست

نیز که اگر کسی عاقل در مکان باشد اجتماع بین ابد طین و عاقل است
این دو مکان یکدیگر را در میان خود دارند و هر دو از آن یک جسمند
که این که بی آنست جسم یا این آتش بی آب است و هر یک از اینها
جدا از دیگری متصل به خود و نه متصل از هم چون این فهم کردی بدانکه در میان
مراجم و مصافق نیست و برهان برین آنست که چون یک جسم در میان
دو آن شمع به هم برآید باز خانه برسد و اگر صد شمع دیگر در آن قرار دهد
یک مکان جمع شود بی آنکه نور شمع اول را بیرون بیاورد و بدانکه این مکان را
به جدا نیست زیرا که نور آنها را از جهت کثیفی در نوازند که شد و چون بعد
شود منقطع گردد و معلوم شد که هر چه از بین حجاب کثیف است یا آن پس
بعوض مفرط است ازین مکان و آنچه درین باشد دو واسطه و یا سه التوفیق
از اقسام آنکه مکان روحانیات است و آن انواع بسیار است
چند که روح با روح لطیف تر مکان اول لطیف تر و حاصل آن بر چهار
نوع آید نوع اول مکان روحانیات ادنی نوع دوم مکان روحانیات واسطه
نوع سوم مکان روحانیات اعلی نوع چهارم مکان ارفع
ادنی ملائکه اند که بر دو نوع می افتد و بدینسان و دیگر که فرود است
و در میان ایشانند فرشتگان آنکه بر چهار جا و گوهرها و ملکوت
در آنجا اند فرشتگان میسر و دیگر فرشتگان عالم سفلی که فرشتگان
تر است و در آنجا اند فرشتگان اعلی و برینست و از آنجا است
که فرشتگان کوشش اگر چه در آنجا اند و فرشتگان اعلی در میان است

و دانسته اند هر که در این عالم است از مقام خود بیشتر نشود و چنانکه اگر آن
بجهت آنکه با او محبت میکند و با شما از راه مقام میگوید و در میان شما
ایشان ظاهر و بسیار است و لیکن همه در یک درجه نترسیم و در حقیقت
آنکه در لیب و ادبیم تا در آن نشود و هر چه در این عالم است از راه نسبت
از ایشان جداست و اینها را در میان او سه ملائکه است و ملائکه که هر
آنکه از ایشان است و هر که در میان او است و در میان او است و در میان او
همه است و همچنین تا علم عرب و حائنین و انواع ملائکه که فرود عرش اند و
مقامات و درجات ایشان را نباید نسبت ولیکن همه را در یک درجه انکار کنیم
و تفاوت میان ایشان در مراتب همچون تفاوت مراتب خدم و حشم سلاطین
باشد هر کس را مقامی معین باشد که از آنجا بیشتر نگذارند و در میان
مقریان حضرت ربوبیه اند از راه صفت و تفاوت مراتب ایشان را نباید
نسبت و مقامات ایشان عالم علین است و ایشان را در حقیقت لطیف اند و
ایشان در میان ایشان واحد نیست که اگر نخواهد فرقی بیند و از هر طوائفی
ملائکه که فرود ایشان اند از بوشه که ایشان را نخواهد دید و بداند
نظا عتدالین و در میان ایشان هر چه جایست نسبت به ایشان در برابر
شان که اندر دها اند و در میان ایشان هر چه جایست نسبت به ایشان در برابر
فرد فریغ و در میان ایشان هر چه جایست نسبت به ایشان در برابر
اگر چه یک از چشم نهایی و در میان ایشان هر چه جایست نسبت به ایشان در برابر
در میان ایشان و هر یک از اینها را که در میان ایشان هر چه جایست نسبت به ایشان در برابر

[illegible]

[illegible]

[illegible]

مهر خورشید گردانده است آتشها و مکان خاک و غایب و ظاهر است بلکه
چون در مکان آب و مکان دیگر است لطیف و نازک است آب بدلیل آنکه پس
از این گفته شد که آب و خاک خنک یکدیگر نهند و اجتماع ایشان در یک مکان
است و نیز در مکان ایشان مزاج است و مصافقت است تا یکی بر خیزد
و یکی بماند و نتواند نشست و درین آب باران مکانی دیگر است لطیف
تر از مکان آب زیرا که اجتماع ایشان در یک مکان هم محال است بدلیل
آنکه آنچه هم اکنون در اجتماع آب و خاک دیده و یاد کردیم و درین باران است
مکانی دیگر است لطیف تر از مکان مادی و روحانی همان است و درین
آتش جایز مکانی دیگر است لطیف تر از مکان آتش و در میان جان
روح و مکانی دیگر است لطیف تر از مکان جان و فرق مکان حق و
مکانی نماند و در مکان خاک نیز یاد است آب است نه آتش نه جان نه خدا
در مکان آتش نه آب نه بار نه خاک نه جان نه خدا و در مکان جان نه خاک
نه بار نه آب نه آتش نه خدای در مکان خدای نه خاک است نه آب نه آتش
نه جان نه روح نه همه ای همه همه همه و در همه نزد بکر توحید است ای دور
همه و جان و دل و جان و بیجان و طاعت و نیت و کار و نیت از تویی نشاء
ای حاصل دل و نیت از تویی حاصل نیت و نیت و نیت و نیت و نیت و نیت
همه حاصل نیت و نیت و نیت و نیت و نیت و نیت و نیت و نیت و نیت و نیت
که انسان یا بهر یار و از نیت و نیت و نیت و نیت و نیت و نیت و نیت و نیت
فریاد و جان و جان و جان و جان و جان و جان و جان و جان و جان و جان و جان

نسبی الی اوست پس سوال و گوید که این مکان که اثبات کردی در اول بوده باز اگر گوئیم
 که بعد از آن لازم آید که تقسیم باشد تا حق تعالی قدیم دیگر اثبات کرد و هر گاه است و اگر گوئیم
 نیز هر آینه مجرد است و مخلوق و وجود و حلول قدیم و مخلوق و حدوث و حق تعالی است
 معلوم شد که اثبات و کمال متعقد است جواب و بالله التوفیق گوئیم تعریف حلول
 بذات قدیم و صفات روانیست نه هیچ مخلوق بذات او فرد آید و ذات او
 فرد آید هیچ مخلوق و ما بقوت حق بر طریق حلول میگوئیم حاشا که انکه
 همان طریق میگوئیم که کنونیست و حق بقالب جبر و حق هم در ذات قالب محیط است
 و هیچ ذره از قالب این جهانی نیست و با هر ذره حقیقه موجود است بل آنکه
 حلول بدو را است زیرا که حلول و انفصال از عوالمی است پس در این جهان
 نیست پس همچنانکه روح با هم در همان قالب حقیقه موجود است بی علل در
 که لایق احوال است ذات مقدس رب العالمین بهم در همان ظرف حقیقه
 موجود است بی حلول و بی انفصال و بی ماس و محاذ است در همان مکانی که لا
 قدس و تراخت و بی آن غمت او باشد چنانکه پیش از این یاد کردیم سوال اگر
 کسی گوید که بیرون دلائل قطعی و روشنگر است که در حق تعالی آسمان و زمین بلکه
 در کل آفرینش هیچ ذره از ذات قدس او دور و دوری نیست باز اگر حلول
 و انفصال بدو را نیست و کمالی از دوزخ و ملائکه معصیان و غیره فاسد و نجس
 و از قبیل آن باز میجوید نصیب آنکه از این لازم آید که هر گاه حق با ذرات بود و هر
 هم باشد چون جسم و روح و غیر آن این سخن شکی نیست و هر گاه
 این را چه جواب است اول گوئیم که جواب و اخلاق و در چنین حالت است

[illegible]

[illegible]

زیر که با مقتضای آن که در آن بود که جمیع از افعال موجود شود و
که در پیش می آید که در آن حال هر چه می آید از افعالی که در آن
توکل می آید و از آن جهت مراد است که از مقتضای اراده و امر
که در آن است که در آن مقتضی قدم و ایجاد اراده و در حقیقت امر که در آن
بیان می آید که از آن جهت که از آن جهت که در آن مقتضی قدم و ایجاد اراده و در حقیقت امر که در آن
جدید اگر چه تازه و گاهی در آن است و در آن است که در آن مقتضی قدم و ایجاد اراده و در حقیقت امر که در آن
است و از آن جهت که در آن مقتضی قدم و ایجاد اراده و در حقیقت امر که در آن
و جهت آن دعوی آنست که از آن جهت که در آن مقتضی قدم و ایجاد اراده و در حقیقت امر که در آن
باشد که از آن جهت که در آن مقتضی قدم و ایجاد اراده و در حقیقت امر که در آن
و ما امر است که از آن جهت که در آن مقتضی قدم و ایجاد اراده و در حقیقت امر که در آن
معظم است در آن روزی که در آن مقتضی قدم و ایجاد اراده و در حقیقت امر که در آن
مقدار آنست که در آن مقتضی قدم و ایجاد اراده و در حقیقت امر که در آن
در آن حال که از آن جهت که در آن مقتضی قدم و ایجاد اراده و در حقیقت امر که در آن
جز در آن جهت که در آن مقتضی قدم و ایجاد اراده و در حقیقت امر که در آن
است و از آن جهت که در آن مقتضی قدم و ایجاد اراده و در حقیقت امر که در آن
در آن جهت که در آن مقتضی قدم و ایجاد اراده و در حقیقت امر که در آن
قول آنست که در آن مقتضی قدم و ایجاد اراده و در حقیقت امر که در آن
از آن جهت که در آن مقتضی قدم و ایجاد اراده و در حقیقت امر که در آن
از آن جهت که در آن مقتضی قدم و ایجاد اراده و در حقیقت امر که در آن

[illegible]

بر آنکه هر چه در زمان حیات در آن است در میان در زمان طاعت و آنکه
و اندک هزار سال بعد ازین زمان یک نفس باشد و هر که درین زمان باشد که کار
غیر از در یک نفس بکند و درین مضائقه در دوزخ است و هر که درین
که باشد با هزار سال نماند و درین زمان جمع شود آنکه و اضی آن زمان
جرازا نیست و مستقیم خواهد بود و این زمان باقی و ابد محیط نیست و تمام
بروزی که این ناست می باشد و مشایخ بنامش می محیط ظهور و وای این
هم زمان و حق عالی است و هم که انانی نامی و نه مستقیم و دیگر آنکه
طایفه آن یک فقط آید از آن آید و یکدیگر از آن آید از آن و در ابتدا و آید از آن
آن زمان که می که از طریق العین نماید و اگر آنکه می که آنکه می که از طریق العین
یکدیگر نامی و آن زمان را که درین وقت و تعدد و تجزیه و تفریق
بمقتضا نیست همچنانکه مکان حق یکست و نام تعدد و یا آنکه یکست و نام تعدد
و همچنانکه از ذرات آخر پیش ازین دوزخ نیست بلکه باختر و نه چنانست
که کوی همه بلکه هر آن یکدیگر نیست و این زمان نیز یکست که تعدد نپذیرد
و باز آنکه یکست یک لحظه آنکه می که اول و با ابد و آخر تعدد نپذیرد و درین
زمان با آن لحظه چنان می که اول و با ابد و آخر تعدد نپذیرد و درین
هر آن لحظه نیست و حق تعالی درین یکدیگر است و درین یکدیگر است و درین یکدیگر است
و جمع متعدد و مجزای در آن یکدیگر است و در آن یکدیگر است و در آن یکدیگر است
مفرد است و نامشای و نام است یک نام و درین یک نام است یک نام و درین یک نام است
نامشای و نام است یک نام و درین یک نام است یک نام و درین یک نام است یک نام و درین یک نام است

مگر چنانچه آن تعداد بهم رسد نهاده باشد و در وقت نوازش بیک نفس آن را
بگوید و میخاست تا مشامی و اهل بدعت هر چه از قرآن یا عروای سیرالمراد را
تجویز نماید مگر در حق اهل سید نبوی گفتند که ای کاه که میروی علیه السلام
نموده که خود نمودن بدای او چون گفت احدی غلبه از آن سخن
کنی بی نهایت بود بخار آن من بد زبان کار آفرانداست بود و در
در حاشای هر که سیر کرده شیمی درون هر که و حشای بدین باطنی را
از آن خبرد اگر هیچ از معزبان اجسام تلک بای عالم صورت یک
بان بسوخته ندی که از درجه جان عالم از سهه و سوار و حاشای
که در بر ندی بدانستند که که زانکه اگر اما حق و مستقبل باسند
و در وقت بدید و انزل و اید در یک اقله او باسند با موسی و سخن
کوچه سوال این سخن است که تا در طالبان حقائق و از آن چنین سخن
است و یا سلی باشد لابد سخن باها و سبب آورده شود چرا که این
هر چه از راه سگارتش قلبی و شهادت سری و معایار و عروای معلوم
کرد و اقامت تحت بران مراد و حق را منعذ و اسد و سیر حاشای آن
است و الی و الی علی الصلوة و السلام و حکایت کنیم که طایف منصف
باست که سیر و آن آیه که چه عالم علیه و الی اگر افاضه الله توفیق
و ان شاء الله تعالی و گفتند که در حق و عروای و سیر و نصیر
معراج گفت رابعه عبد الله بن عمر بن الخطاب علیه السلام و سیر حاشای
و در وقت بدید پس گفت چرا و بر آید که گفت یا رسول الله استوانم

باز رسیدن و بسیار سختی و روی من رسید که از میان این رسیدن
 ندا شستم که هرگز تا نخواهم دید التون معلوم شد که گوشت علی السدوم
 حالتی که در شکم بود و دیده باز آنرا از حالت می بدو سه هزار سال پیش
 از و بوده است و عیون الرحمن بر خوف راحه التون بعد از سجده هر سال
 خواهد بود بدید و با او در میان حال گفت و گو فرمودند و این جزو است
 نعمانی بود که آن هزار سال ناگفته در و گشت حالتی که شده تمام
 احوال گذشته و نا ابد و نقد وقت او خواهد بود پس چون روان شد
 که سید عالم علیه و علی اکرم افضل الصلوة والسلام را عیون الرحمن بر و
 که بدید در حالتی که بعد از سجده هر سال هزار سال پیش حکایت حق تعالی
 و آن حالت از و صورت موجود در جزو ایستاد با و ساجده تعالی در آن
 المذنیان با و سخن گوید در حالت بودن او در کوه طوبی و او را بر چند
 و وجود از راه صورت و مدون حکمی بدید میان نه و آستان این رفیع شد
 عالم علیه و علی اکرم افضل الصلوة والسلام را بسیار است نه بلکه منصف
 این قدر کافیست و اگر معجزه گوید که معراج بد عالم علیه و علی اکرم
 الصلوة والسلام در خواب بودند و در میان معجزان ساجده تعالی و در
 من بودند بدید سر کوفی التون که عیون الرحمن بر و عیون الرحمن است که
 بدید از و در حالتی که معجزان بر و عیون الرحمن است که حق تعالی
 ذکر آن نیست و اگر نیز تعظیم کنی که معجزان بر و عیون الرحمن است که
 یا کن و عیون الرحمن حاصل است که در خواب گشته و ناگفته و عیون الرحمن

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

10

۹۵۳

طایف فیروز و ابوالحسن بن عزت در الحلال برورد و شش نه
نهار است این قدر که جانوران ایشان باشند که جود و جود و طلب و عشق
و کربان و در بر این مسلم نداری که اینان کتب و اینان عباد
کند اگر اهل قبل تعاری که اینان را پس ایشان بکتاب ایشان علی
عالی و قدس هم که از اسرار و این کتاب که از آثار و آثار و آثار و آثار
شاید این کتاب که از اسرار و این کتاب که از آثار و آثار و آثار و آثار
و بعد از این که از اسرار و این کتاب که از آثار و آثار و آثار و آثار
ایچیز و حسب اسم و نام از کتب و آثار و آثار و آثار و آثار و آثار
قدت الرسالة من تصنیف امام الاسلام و روح المعانی و فیح الریة سنی
الهیة انیس الکبریة ذوالنجد و العالی الحیر المکی عتید العباد و الذالی
اللام احمد بن العزالی علیه الرحمة والرضوان

[illegible]

ماید که من معترف است و عیب و سبب من بجهت الهی اللطیف است و
و باستانی که این اسرار بزرگ داد و در ضمن جان و سواد و انوار
و کمالات الهی نیز از راه عقل و خفاست مگر از راه عفت و خفاست آن
و لکن عذر و عذرتی که در این عذر عذراست که وقتی در راه حق
و اگر رفت بر زبان ما نشسته که فقط مکان چون در راه او اخبار او
الطاف نماید که در لکن مگر هر چه بیاید دانسته می باید شد که انقیاد
از راه بر خیزد پس جماعتی از کورده اند و شریک بخان از تعجب و حسد
و شاد و محمد و این کلمه است که هر چه احتیاج دارد ما را می باید
و شمع چشمه بر ما کشیده اند و بکنند و انوار از راه انوار
بخواه ساختن و ملازمت از تشبیه این عذره عذر را بدین عین عالم
طبیعه جلوه انبیا داد و این یوسف عالم را برین کور و لاله جلوه
کرد اگر چه معلوم بود که در حقیقت و غصب و در ملازمت و در لاله آید
که باین حیثیت است که در این راه بیانی بفراید که عالمی الهی حق است
که در لاله و منور و در حقیقت که آنرا حق بر لاله نذاب الایم و لکن
نفسم احباب و لای از منور و در طلب دین و در حق منور نظر کند
و از راه که منور و در لاله و در لاله و در لاله و در لاله و در لاله
و در لاله و در لاله و در لاله و در لاله و در لاله و در لاله و در لاله
که تشبیه و در لاله و در لاله و در لاله و در لاله و در لاله و در لاله
خود و در لاله و در لاله و در لاله و در لاله و در لاله و در لاله

تو خود را بگوئی که در تو مقیم خوانی و بیستی و می گردی و ملائکه
 تو حیدر و دیگر است که اوقات حیدر الطریق کشیده و این خلعت خاصگان است
 از عطرش لطیف و حایره و عطرش همیشه اشسته و آتشش بر آید و این
 تو حیدر تو بیایست و این تو حیدر عوام مومنان است و تو حیدر علی است
 و این تو حیدر خواص است و این تو حیدر علی است و این تو حیدر اخص الخواص
 است اما تو حیدر قولی است که بگویند بزبان بشرط موافقت دل انشده
 ان لا اله الا الله و هو لا شریک له و اشهد ان محمدا عبده و رسول و این
 قالب و صورت تو حیدر است و نهاده و یافتن از سرب جلی بدو موقوف
 است و عصمت و احوال بر و موقوف است و بسبب در یافتن محمل
 احکام است و این است از جمله و در سیدین ذیقیم مقیم نموده و او
 و این تو حیدر از نعل و تزلزل و پوزش است و بسلامت و بیان بر تو
 ملک تراست از تو حیدر که ملک فضل تو و یار تو و بدو و غفلت
 اسیرانند و در شهورت میگویند که حجب فضول تو سراید
 تو حیدر که در آنکه با کس و محبت و غلبه حاضر از غلبه و محبت از
 شهورت بنو حیدر سیدین هم محال است تا فضل نامی از مختصر حیدر
 شد که ظاهر او در مقام عالم و حیدر و الیکه شکر او و حیدر و شکر
 بنامد شکر و بل تو حیدر بگوید و خدایا این که مژگان تو حیدر است
 و انداختن او و شب و ملک آینه است اما البعد از یس که با تو و بعد
 با تو و مرصه و لیل و حیدر است بر و الیکه و خدایا این که مژگان تو حیدر است

چون که خود را که در هر دو عالم بود و گفته اند بی نظیر عالم
و که این عالم را که در هر دو عالم بود و گفته اند بی نظیر عالم
اول از این واقعیت است که عالمی که در هر دو عالم بود و گفته اند بی نظیر عالم
و در آن واقعیت است که عالمی که در هر دو عالم بود و گفته اند بی نظیر عالم
الذات المطلقه افترق و خفیه زمان و مکان و این شناخته و هر که تواند بود که
کسی بخندد که در هر دو عالم بود و گفته اند بی نظیر عالم
و مکان زمان و این شناخته و هر که تواند بود که کسی بخندد که در هر دو عالم بود و گفته اند بی نظیر عالم
عالم است و در هر دو عالم بود و گفته اند بی نظیر عالم
که عالم از دو دو نیست و مکان و زمان و این شناخته و هر که تواند دانستن
ایجاد کنی و فکون و دانستن استخوانه و مونی بر من عالم بود و دانستن
آنگاه و مشکلم است از لا و بیله ای انقضی باز آنکه خنود او نیست که است
و بعضی و نفیر و زهر و کلام است که در هر دو عالم بود و گفته اند بی نظیر عالم
بر خیزان فرساده یکی چون تواند بود و دانستن آنکه بی وجود و مونی
صلوات الله علیه و این عالم بود که در هر دو عالم بود و گفته اند بی نظیر عالم
فما خلق خلقک انک بالاداء المقدس علی وجهی و این سخن بسیار
نفسیه و بی مونی و بی مونی و این عالم بود که در هر دو عالم بود و گفته اند بی نظیر عالم
و این و صفی علیه السلام با او چون سخن گفت و او چراغی شنید
و این که سخن قدیم ازین هم منقش توان بود و دانستن او است و آخرت
و ظاهر و باطن و بی مونی و دانستن آنکه بی مونی و بی مونی و بی مونی

[illegible]

[illegible]

[illegible]

دوره اولی منسوب به شیخ و انتخاب شیخ الاسلام علی بن سید محمد

مقام خود را در این مقام قرار داد و از آنجا که

وایا که این امر را می توان قبول کرد و استوای زمین را

کتابخانه عمومی و موزه ملی ایران

عربی کی زبان میں لکھی ہوئی ہے۔

في عهد و من الخوان السباعي الزور والراعي محمد بن علي

کتابخانه عمومی خوارزمی

قریشی درجہ میں مقرر کیا گیا۔ اس کے بعد اس نے اپنے وطن کو لوٹ آیا۔

و قریباً ستمائاً احساس و تپنده، بختیاری غم و دایمی از غمناکی خود و

لو کہ این دریا ازین خطان خارج از حلال است و از حد حلال

وہود اور ان کے معنی سے مراد ہے (اور یہ بھی کہ ان کے معنی سے مراد ہے)

۱۳۸۷

[illegible]

المش

١١

و آنچه گفته اند که علم وجود حقیقت وجود از وجود غیرش منقطع است
و بعضی را گفته اند که علم وجود از وجود غیرش منقطع است
در اینجا هر چه بگویم بگویم که او را در اندیشه بگویم که او را در اندیشه
ایشان که دیدن است این است که او را در اندیشه بگویم که او را در اندیشه
خارجی و در این میان کسی که در اندیشه بگویم که او را در اندیشه
در اندیشه بگویم که او را در اندیشه بگویم که او را در اندیشه
و در اندیشه بگویم که او را در اندیشه بگویم که او را در اندیشه
علم توان گفت که علم در اندیشه بگویم که او را در اندیشه
نمی گویند و با علم و علم در اندیشه بگویم که او را در اندیشه
چون این است که علم در اندیشه بگویم که او را در اندیشه
و علم در اندیشه بگویم که او را در اندیشه بگویم که او را در اندیشه
آن قدر بگویم که علم در اندیشه بگویم که او را در اندیشه
جل جلاله انبیا که در اندیشه بگویم که او را در اندیشه
چانه انداخته اند و او را در اندیشه بگویم که او را در اندیشه
همه معدوم اند و این را در اندیشه بگویم که او را در اندیشه
افکار و فکر و میان او و اندیشه بگویم که او را در اندیشه
از سر بی حاصل و اندیشه بگویم که او را در اندیشه
تسلیم و طاعت قلب و اندیشه بگویم که او را در اندیشه
که هر چه است که علم در اندیشه بگویم که او را در اندیشه

[illegible]

اسم و نامی حضرت ابی طالب (صلوات الله علیه) فرموده شد

و من بعد هذا الى ان ياتيكم من الله ما يريد

الاول من هذه النسخة هو نسخة المخطوط رقم 1000 في مكتبة
الجامعة في القاهرة

١٥٠
 ١٥١
 ١٥٢
 ١٥٣
 ١٥٤
 ١٥٥
 ١٥٦
 ١٥٧
 ١٥٨
 ١٥٩
 ١٦٠
 ١٦١
 ١٦٢
 ١٦٣
 ١٦٤
 ١٦٥
 ١٦٦
 ١٦٧
 ١٦٨
 ١٦٩
 ١٧٠
 ١٧١
 ١٧٢
 ١٧٣
 ١٧٤
 ١٧٥
 ١٧٦
 ١٧٧
 ١٧٨
 ١٧٩
 ١٨٠
 ١٨١
 ١٨٢
 ١٨٣
 ١٨٤
 ١٨٥
 ١٨٦
 ١٨٧
 ١٨٨
 ١٨٩
 ١٩٠
 ١٩١
 ١٩٢
 ١٩٣
 ١٩٤
 ١٩٥
 ١٩٦
 ١٩٧
 ١٩٨
 ١٩٩
 ٢٠٠
 ٢٠١
 ٢٠٢
 ٢٠٣
 ٢٠٤
 ٢٠٥
 ٢٠٦
 ٢٠٧
 ٢٠٨
 ٢٠٩
 ٢١٠
 ٢١١
 ٢١٢
 ٢١٣
 ٢١٤
 ٢١٥
 ٢١٦
 ٢١٧
 ٢١٨
 ٢١٩
 ٢٢٠
 ٢٢١
 ٢٢٢
 ٢٢٣
 ٢٢٤
 ٢٢٥
 ٢٢٦
 ٢٢٧
 ٢٢٨
 ٢٢٩
 ٢٣٠
 ٢٣١
 ٢٣٢
 ٢٣٣
 ٢٣٤
 ٢٣٥
 ٢٣٦
 ٢٣٧
 ٢٣٨
 ٢٣٩
 ٢٤٠
 ٢٤١
 ٢٤٢
 ٢٤٣
 ٢٤٤
 ٢٤٥
 ٢٤٦
 ٢٤٧
 ٢٤٨
 ٢٤٩
 ٢٥٠
 ٢٥١
 ٢٥٢
 ٢٥٣
 ٢٥٤
 ٢٥٥
 ٢٥٦
 ٢٥٧
 ٢٥٨
 ٢٥٩
 ٢٦٠
 ٢٦١
 ٢٦٢
 ٢٦٣
 ٢٦٤
 ٢٦٥
 ٢٦٦
 ٢٦٧
 ٢٦٨
 ٢٦٩
 ٢٧٠
 ٢٧١
 ٢٧٢
 ٢٧٣
 ٢٧٤
 ٢٧٥
 ٢٧٦
 ٢٧٧
 ٢٧٨
 ٢٧٩
 ٢٨٠
 ٢٨١
 ٢٨٢
 ٢٨٣
 ٢٨٤
 ٢٨٥
 ٢٨٦
 ٢٨٧
 ٢٨٨
 ٢٨٩
 ٢٩٠
 ٢٩١
 ٢٩٢
 ٢٩٣
 ٢٩٤
 ٢٩٥
 ٢٩٦
 ٢٩٧
 ٢٩٨
 ٢٩٩
 ٣٠٠
 ٣٠١
 ٣٠٢
 ٣٠٣
 ٣٠٤
 ٣٠٥
 ٣٠٦
 ٣٠٧
 ٣٠٨
 ٣٠٩
 ٣١٠
 ٣١١
 ٣١٢
 ٣١٣
 ٣١٤
 ٣١٥
 ٣١٦
 ٣١٧
 ٣١٨
 ٣١٩
 ٣٢٠
 ٣٢١
 ٣٢٢
 ٣٢٣
 ٣٢٤
 ٣٢٥
 ٣٢٦
 ٣٢٧
 ٣٢٨
 ٣٢٩
 ٣٣٠
 ٣٣١
 ٣٣٢
 ٣٣٣
 ٣٣٤
 ٣٣٥
 ٣٣٦
 ٣٣٧
 ٣٣٨
 ٣٣٩
 ٣٤٠
 ٣٤١
 ٣٤٢
 ٣٤٣
 ٣٤٤
 ٣٤٥
 ٣٤٦
 ٣٤٧
 ٣٤٨
 ٣٤٩
 ٣٥٠
 ٣٥١
 ٣٥٢
 ٣٥٣
 ٣٥٤
 ٣٥٥
 ٣٥٦
 ٣٥٧
 ٣٥٨
 ٣٥٩
 ٣٦٠
 ٣٦١
 ٣٦٢
 ٣٦٣
 ٣٦٤
 ٣٦٥
 ٣٦٦
 ٣٦٧
 ٣٦٨
 ٣٦٩
 ٣٧٠
 ٣٧١
 ٣٧٢
 ٣٧٣
 ٣٧٤
 ٣٧٥
 ٣٧٦
 ٣٧٧
 ٣٧٨
 ٣٧٩
 ٣٨٠
 ٣٨١
 ٣٨٢
 ٣٨٣
 ٣٨٤
 ٣٨٥
 ٣٨٦
 ٣٨٧
 ٣٨٨
 ٣٨٩
 ٣٩٠
 ٣٩١
 ٣٩٢
 ٣٩٣
 ٣٩٤
 ٣٩٥
 ٣٩٦
 ٣٩٧
 ٣٩٨
 ٣٩٩
 ٤٠٠
 ٤٠١
 ٤٠٢
 ٤٠٣
 ٤٠٤
 ٤٠٥
 ٤٠٦
 ٤٠٧
 ٤٠٨
 ٤٠٩
 ٤١٠
 ٤١١
 ٤١٢
 ٤١٣
 ٤١٤
 ٤١٥
 ٤١٦
 ٤١٧
 ٤١٨
 ٤١٩
 ٤٢٠
 ٤٢١
 ٤٢٢
 ٤٢٣
 ٤٢٤
 ٤٢٥
 ٤٢٦
 ٤٢٧
 ٤٢٨
 ٤٢٩
 ٤٣٠
 ٤٣١
 ٤٣٢
 ٤٣٣
 ٤٣٤
 ٤٣٥
 ٤٣٦
 ٤٣٧
 ٤٣٨
 ٤٣٩
 ٤٤٠
 ٤٤١
 ٤٤٢
 ٤٤٣
 ٤٤٤
 ٤٤٥
 ٤٤٦
 ٤٤٧
 ٤٤٨
 ٤٤٩
 ٤٥٠
 ٤٥١
 ٤٥٢
 ٤٥٣
 ٤٥٤
 ٤٥٥
 ٤٥٦
 ٤٥٧
 ٤٥٨
 ٤٥٩
 ٤٦٠
 ٤٦١
 ٤٦٢
 ٤٦٣
 ٤٦٤
 ٤٦٥
 ٤٦٦
 ٤٦٧
 ٤٦٨
 ٤٦٩
 ٤٧٠
 ٤٧١
 ٤٧٢
 ٤٧٣
 ٤٧٤
 ٤٧٥
 ٤٧٦
 ٤٧٧
 ٤٧٨
 ٤٧٩
 ٤٨٠
 ٤٨١
 ٤٨٢
 ٤٨٣
 ٤٨٤
 ٤٨٥
 ٤٨٦
 ٤٨٧
 ٤٨٨
 ٤٨٩
 ٤٩٠
 ٤٩١
 ٤٩٢
 ٤٩٣
 ٤٩٤
 ٤٩٥
 ٤٩٦
 ٤٩٧
 ٤٩٨
 ٤٩٩
 ٥٠٠
 ٥٠١
 ٥٠٢
 ٥٠٣
 ٥٠٤
 ٥٠٥
 ٥٠٦
 ٥٠٧
 ٥٠٨
 ٥٠٩
 ٥١٠
 ٥١١
 ٥١٢
 ٥١٣
 ٥١٤
 ٥١٥
 ٥١٦
 ٥١٧
 ٥١٨
 ٥١٩
 ٥٢٠
 ٥٢١

مدرسة دار العلوم

مجلس شورای ملی

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

[Faint handwritten notes at the bottom of the page.]

...the ...

الحمد لله الذي جعل القرآن الكريم
موسمًا من موسمي القرآن الكريم

[Illegible handwritten text]

CONFIDENTIAL

Handwritten text in Urdu script, likely a signature or name, appearing as a dark, stylized mark.

1945

منه بطاعته ان شاء الله تعالى

...the

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

100-100000

